

ПРОЕКТ
14 квітня 2014 р.

«__» квітня 2014 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про люстрацію в Україні

Розділ I

СУБ'ЄКТИ ЛЮСТРАЦІЇ І ЛЮСТРАЦІЙНА ДЕКЛАРАЦІЯ

Стаття 1. Визначення термінів

В цьому Законі терміни, що визначені нижче, мають наступні значення:

виборні посади – посади Президенти України; народного депутата України; міського голови і депутатів місцевих рад;

державний апарат – сукупність посад, на які поширюється дія цього Закону;

державна функція – професійна діяльність відповідного суб'єкту люстрації щодо практичного виконання покладених на нього законом завдань і функцій;

люстрація – процес очищення державного апарату від осіб, які становлять загрозу національній безпеці України, економічному добробуту та правам людини, шляхом перевірки Люстраційним комітетом України достовірності і повноти відомостей, включених суб'єктами люстрації до люстраційних декларацій, за наслідками якого може бути прийняте рішення, відповідно до підстав, визначеними цим Законом, про звільнення суб'єктів люстрації з посад у державному апараті та/або про обмеження у праві обіймати ці посади;

номінальний володілець, якій діє в інтересах суб'єкту люстрації – фізична або юридична особа, яка набула право власності на майно за рахунок суб'єкту люстрації і яка має перед суб'єктом люстрації формальне або неформальне зобов'язання визначити подальшу фактичну або юридичну долю майна відповідно до інструкцій суб'єкту люстрації;

суб'єкт оціночної діяльності, кваліфікований для оцінки майна, – юридична особа, яка відповідає сукупності таких вимог: внесена до Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності і перебуває в ньому не менше трьох років до дати набуття чинності цим Законом, і має трудові або цивільно-правові відносини принаймні з трьома оцінювачами, які отримали кваліфікаційні свідоцтва відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та

професійну оціночну діяльність в Україні» не менше ніж за три роки до дати набуття чинності цим Законом, і напрям оцінки майна двох з них є оцінка об'єктів у матеріальній формі;

суб'єкт оціночної діяльності, кваліфікований для оцінки цінних паперів - юридична особа, яка відповідає сукупності таких вимог: внесена до Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності і перебуває в ньому не менше трьох років до дати набуття чинності цим Законом, і має трудові або цивільно-правові відносини принаймні з трьома оцінювачами, які отримали кваліфікаційні свідоцтва відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» не менше ніж за три роки до дати набуття чинності цим Законом, і напрям оцінки майна двох з них є оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності;

члени сім'ї - особи, які перебувають у шлюбі, а також їхні діти, в тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням. Членами сім'ї також є інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

Стаття 2. Мета люстрації

Метою люстрації є забезпечення національної безпеки, економічного добробуту та прав людини шляхом вжиття передбачених цим Законом заходів з очищення державного апарату від осіб, які не відповідають люстраційним критеріям і внаслідок цього є несумісними із виконанням державної функції.

Стаття 3. Суб'єкти люстрації і посади, на які поширюється дія цього Закону

1. Суб'єктами люстрації є особи, які відповідно до цього Закону зобов'язані подавати люстраційні декларації.

2. Люстраційні декларації зобов'язані подавати особи, які станом на 1 січня 2014 р. займали такі посади:

1) Президента України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів, заступників міністрів, керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, їх заступників, керівників державних органів із спеціальним статусом, їх заступників або членів, голів колегіальних органів державного регулювання, їх заступників або членів, Голови Служби безпеки України, Генерального прокурора України, Голови Національного банку України, Голови Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

2) державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, крім державних службовців шостої і сьомої категорій;

3) військові посади в Збройних Силах України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, крім посад, які обіймають військовослужбовці строкової військової служби;

4) суддів Конституційного Суду України, інших професійних суддів, Голови, членів, дисциплінарного інспектора Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, секретарів цієї Комісії, Голови, заступника Голови, секретарів секцій Вищої ради юстиції України, інших членів Вищої ради юстиції України;

5) осіб начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, податкової міліції, органів та підрозділів цивільного захисту;

6) прокурорів і слідчих органів прокуратури, яким присвоєні класні чини працівників органів прокуратури, крім працівників прокуратури, яким присвоєно класні чини юриста 1-3 класів;

7) посадових або службових осіб Служби безпеки України, органів доходів і зборів;

8) членів Центральної виборчої комісії;

9) Голови Антимонопольного комітету України, його першого заступника та заступників, державних уповноважених Антимонопольного комітету України, інших осіб в системі Антимонопольного комітету України, яким відповідно до законодавства видано службове посвідчення працівника Антимонопольного комітету України;

10) посадових або службових осіб інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим;

11) голів та членів виконавчих органів, членів наглядових рад державних, казенних та комунальних підприємств, господарських товариств, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на їх господарську діяльність - за умови, що голови або члени виконавчих органів чи наглядових рад підприємств і товариств призначаються на посаду Кабінетом Міністрів України або Верховною Радою України або Президентом України;

12) голів та членів виконавчих органів, членів наглядових рад державних банків та банків, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на їх господарську діяльність;

13) осіб, що призначаються Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України чи Прем'єр-міністром України; і

14) керівників (реktorів (президентів), начальників, директорів тощо), проректорів (заступників директорів) вищих навчальних закладів державної або комунальної власності.

3. Люстраційні декларації зобов'язані подавати особи, які є кандидатами на зайняття посад, визначених у частині другій цієї статті.

4. Люстраційні декларації зобов'язані подавати особи, які є кандидатами на виборні посади, в порядку і строки, передбачені законодавством України про вибори.

Стаття 4. Категорії суб'єктів люстрації

1. З метою підвищення ефективності адміністрування люстраційних декларацій суб'єкти люстрації, визначені у частині другій Стаття 3 цього Закону, поділяються на п'ять категорій.

2. До першої категорії входять:

1) Президент України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники;

2) Генеральний прокурор України та його заступники;

3) Голова Служби безпеки України та його заступники;

4) судді Конституційного Суду України, Верховного Суду України, Вищого адміністративного суду України, Вищого господарського суду України Вищого спеціалізованого суду України про розгляду цивільних та кримінальних справ;

5) судді загальних апеляційних судів, апеляційних адміністративних судів та апеляційних господарських судів;

6) голови та заступники голів місцевих загальних судів, окружних адміністративних судів та місцевих господарських судів;

7) Голова, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

8) Голова, заступник Голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції, а також інші члени Вищої ради юстиції;

9) прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, районів, міст, прокурори природоохоронних та екологічних прокуратур, прокурори прокуратур з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері, та їх заступники;

10) члени Центральної виборчої комісії України;

11) Голова Національного Банку України, члени Правління та Ради Національного Банку України.

3. Коло посад, які входять до другої-п'ятої категорій суб'єктів люстрації, визначається постановою Люстраційного комітету України.

Стаття 5. Люстраційна декларація

1. Люстраційна декларація (далі – **декларація**) – це заява суб'єкта люстрації про відповідність люстраційним критеріям.

2. Декларація, окрім заяви, передбаченої частиною першою цієї статті, включає також відомості про об'єкти декларування, відомості про оцінку майна в обсязі, передбаченому цим Законом, і згоду суб'єкту люстрації на оприлюднення цих відомостей.

3. Суб'єкт люстрації зобов'язаний подати декларацію до Люстраційного комітету України у строки, встановлені цим Законом.

4. Декларація подається на паперовому носії разом із її електронною копією і оригіналом і електронною копією звіту про оцінку майна. Звіт про оцінку майна подається у випадках, передбачених цим Законом.

5. Форма декларації і порядок її заповнення і подачі затверджуються Кабінетом Міністрів України.

6. За розгляд декларації сплачується державне мито. Квитанція про сплату державного мита додається до декларації, що подається на паперовому носії.

Стаття 6. Люстраційні критерії

Суб'єкт люстрації відповідає люстраційним критеріям, якщо:

1) об'єкти декларування були набуті у власність або у користування (споживання) суб'єкту люстрації і членів його сім'ї за рахунок легальних джерел доходу (далі – **«перший люстраційний критерій»**);

2) в період до 24 серпня 1991 р. суб'єкт люстрації не був співробітником Комітету державної безпеки Союзу Радянських Соціалістичних Республік, інших республік, що входили до складу СРСР (далі – **«другий люстраційний критерій»**);

3) суб'єкт люстрації не співпрацював з Комітетом державної безпеки Союзу Радянських Соціалістичних Республік, інших республік, що входили до складу СРСР, в період до 24 серпня 1991 року в якості агента, резидента чи

іншого негласного нештатного співробітника або помічника в оперативному отриманні інформації (далі – «**третій люстраційний критерій**»).

Стаття 7. Об'єкти декларування

1. Об'єктами декларування є:

1) нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, житлові будинки, квартири, садові (дачні) будинки, гаражі, об'єкти незавершеного будівництва, інше нерухоме майно;

2) транспортні засоби, включаючи автомобілі легкові, автомобілі вантажні (спеціальні), водні засоби, повітряні судна, інші транспортні засоби;

3) нематеріальні активи (знаки для товарів і послуг, об'єкти авторського права тощо)

4) суми коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах;

5) суми готівкових коштів у національній або іноземних валютах;

6) банківські метали на вкладних (депозитних) металевих рахунках;

7) цінні папери, частки у статутних (складених) капіталах юридичних осіб; і

8) об'єкти рухомого майна і послуг, вартість яких на момент придбання перевищувала десять тисяч гривень або еквівалент цієї суми в іноземній валюті.

2. Декларуванню підлягають об'єкти, визначені у частині першій цієї статті, які станом на 31 грудня року, що передує року, в який подається декларація (далі – **дата декларування**):

1) належать суб'єкту люстрації і членам його сім'ї на праві власності, або

2) перебувають у користуванні суб'єкту люстрації і членів його сім'ї на законній або договірно-правовій підставі, або

3) фактично перебувають у користуванні суб'єкту люстрації і членів його сім'ї без договірно-правової підстави, або

4) належать номінальному володільцю, який діє в інтересах суб'єкта люстрації.

3. Декларуванню підлягають послуги, спожиті суб'єктом люстрації або членами його сім'ї протягом трьох років до дати декларування. Як виключення із загального правила, послуги з навчання за кордоном декларуються, якщо вони спожиті суб'єктом люстрації або членами його сім'ї протягом десяти років до дати декларування.

4. Об'єкти декларування декларується окремо по суб'єкту люстрації, його/її дружині/чоловіку, кожному іншому члену сім'ї та номінальному володільцю, який діє в інтересах суб'єкта люстрації.

5. Майно, яке належить суб'єкту люстрації на праві особистої приватної власності, декларується окремо від майна, яке належить суб'єкту люстрації на праві спільної сумісної власності подружжя. Майно, яке належить суб'єкту люстрації і членам його сім'ї на праві спільної часткової власності, декларується як таке, що належить відповідному члену сім'ї із зазначенням частки, яка йому належить.

Стаття 8. Декларування нерухомого майна

1. У декларації зазначається місцезнаходження об'єкта нерухомого майна (країна, адреса) і його загальна площа, відносно земельної ділянки зазначається також її цільове призначення і кадастровий номер. Адреса нерухомого майна, розташованого за кордоном, вказується мовою відповідної країни.

2. Стосовно нерухомого майна, що перебуває на праві власності, зазначається дата набуття права власності на майно, сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям майна у власність, а також у зв'язку із його поліпшенням (ремонт, перепланування тощо).

3. Стосовно об'єктів незавершеного будівництва зазначається будівельна адреса, загальна площа згідно із проектно-дозвільною документацією, сума витрат, понесених у зв'язку із будівництвом об'єкту незавершеного будівництва і ринкова вартість об'єкта незавершеного будівництва за цінами, які існували на період, протягом якого здійснювалась найбільша за обсягом частина будівельних робіт.

4. Стосовно нерухомого майна, яке набуто у власність за оплатними і безоплатними договорами, також зазначається ринкова вартість майна за цінами, які існували на дату виникнення права власності, а також ринкова вартість поліпшення за цінами, які існували на період, протягом якого здійснювалось поліпшення. Стосовно нерухомого майна, яке перебуває у користуванні на законній або договорно-правовій підставі, зазначається сума витрат, що є платою за користування майном протягом календарного року відповідно до договору, строк, протягом якого особа користується майном відповідно до договору, і ринкова вартість річної оренди або іншого виду користування зазначеним майном.

5. Стосовно нерухомого майна, яке перебуває у фактичному користуванні без договірно – правової підстави, а також нерухомого майна, яке перебуває на праві власності номінального володільця, який діє в інтересах суб'єкту люстрації, зазначається ринкова вартість майна станом на будь-яку дату місяця, що передує даті декларації.

Стаття 9. Декларування транспортних засобів

1. У декларації зазначається марка, рік випуску транспортного засобу, а також:

для колісних транспортних засобів (крім тих, що обладнані електродвигуном) - об'єм циліндрів двигуна в куб. см;

для колісних транспортних засобів, обладнаних електродвигуном - потужність двигуна в кВт;

для водних транспортних засобів, обладнаних двигуном - потужність двигуна в кВт;

для водних транспортних засобів, які не обладнані двигуном - довжина корпусу судна в см.;

для повітряних суден – максимальна злітна маса в кг.

2. Стосовно транспортних засобів, що перебувають на праві власності, зазначається дата набуття права власності, сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям об'єкту у власність.

3. Стосовно транспортних засобів 2008 і наступних років випуску (крім антикварних і колекційних), набутих за оплатними і безоплатними договорами, також зазначається їх ринкова вартість за цінами, що існували на дату виникнення права власності.

4. Стосовно транспортних засобів 2008 і наступних років випуску (крім антикварних і колекційних), які перебувають у користуванні, зазначається сума витрат, що є платою за користування транспортним засобом протягом календарного року відповідно до договору, строк, протягом якого особа користується транспортним засобом відповідно до договору, і ринкова вартість річної оренди відповідного транспортного засобу.

5. Стосовно транспортних засобів, які перебувають у фактичному користуванні без договірно – правової підстави, а також транспортних засобів, які перебувають на праві власності номінального володільця, який діє в інтересах суб'єкту люстрації, зазначається ринкова вартість майна станом на будь-яку дату місяця, що передує даті декларації.

Стаття 10. Декларування нематеріальних активів

Нематеріальні активи декларуються лише у тому разі, якщо суб'єкт люстрації також декларує доходи від них. У цьому разі у декларації зазначається підстави виникнення права на нематеріальний актив і сума витрат, понесених у зв'язку із його придбанням.

Стаття 11. Декларування коштів і банківських металів

У декларації зазначаються:

суми готівкових коштів у національній або іноземних валютах,

суми коштів у національній валюті, які зберігаються на рахунках в українських банках (фінансових установах),

суми коштів у іноземній валюті, які зберігаються на рахунках в українських і іноземних банках (фінансових установах), і

вартість банківських металів у національній валюті на дату розміщення банківських металів на металевих рахунках в українських і іноземних банках (фінансових установах).

Стаття 12. Декларування цінних паперів і часток у статутних (складених) капіталах юридичних осіб

1. У декларації зазначаються вид цінних паперів, їх номінальна вартість і сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям цінних паперів відповідного виду у власність.

2. Стосовно акцій додатково зазначаються найменування емітенту акцій, країна реєстрації емітенту, і розмір частки, який представляє пакет акцій у статутному капіталі емітенту, а стосовно акцій, включених до котирувальних списків фондових бірж, також зазначається біржовий курс акцій на дату, що існувала на дату набуття права власності на зазначені акції. Якщо пакет акцій становить або перевищує 25% статутного капіталу емітенту додатково зазначається ринкова вартість пакету акцій станом на дату придбання.

3. Стосовно часток у статутних (складених) капіталах юридичних осіб зазначаються найменування юридичної особи, країна реєстрації юридичної особи, розмір внеску до її статутного капіталу, і, якщо цей внесок становить або перевищує 25% статутного капіталу юридичної особи, додатково зазначається ринкова вартість частки станом на дату придбання.

4. Обов'язок з визначення ринкової вартості пакетів акцій і часток поширюється на випадки володіння акціями і частками на праві власності, а також на випадки, коли між суб'єктом люстрації (або членом його сім'ї) і юридичною особою існують відносини контролю інші ніж ті, що оснований на праві власності. Термін «відносити контролю» має значення, визначене законодавством України про захист економічної конкуренції.

5. Обов'язок з визначення ринкової вартості пакетів акцій і часток не поширюється на випадки, коли сукупна вартість активів або сукупний обсяг реалізації товарів або послуг юридичної особи і суб'єктів господарювання, пов'язаних із нею відносинами контролю, є меншою ніж еквівалент 1 мільйону євро у фінансовому році, який передуює даті декларування.

Стаття 13. Декларування рухомого майна

1. У декларації зазначається інформація про предмети рухомого майна, включаючи предмети антикваріату, витвори мистецтва, природне дорогоцінне каміння чи дорогоцінний метал, прикраса з використанням дорогоцінних металів та/або природного дорогоцінного каміння, інше рухоме майно), за умови що витрати на придбання кожного з таких предметів перевищували 10 000 гривень. У декларації зазначається кількість таких предметів і загальна сума витрат на їх придбання.

2. Вартість предметів рухомого майна, задекларованих відповідно до цієї статті, не включається до вартості поліпшення нерухомого майна.

Стаття 14. Декларування послуг

Декларуванню підлягають наступні послуги:

- 1) послуги з навчання за кордоном суб'єкту люстрації і членів його сім'ї, і
- 2) інші послуги, за умови що послуга (крім послуг з навчання за кордоном) спожита протягом трьох років, які передують даті декларування (далі – **строк декларування послуг**), і витрати на придбання послуги перевищували 10 000 гривень або еквівалент цієї суми в іноземній валюті на дату придбання послуги.

Стаття 15. Декларування послуг з навчання за кордоном

Інформація про послуги з навчання декларується у наступному обсязі:

- 3) прізвище, ім'я, по-батькові особи, яка споживає або спожила послугу;
- 4) назву навчального закладу і назву країни, в якій відбувається навчання,
- 5) дату зарахування на навчання,
- 6) дату отримання диплому (або іншого документу) про закінчення навчання або дату, коли очікується отримання такого диплому або документу,
- 7) вартість навчання за кожний рік навчання, що минув, а також за рік навчання, який розпочався, але не закінчився до дати декларації,
- 8) вартість проживання за кордоном відповідно до нормативів, визначених постановою Люстраційного комітету,
- 9) інформацію про джерела фінансування навчання (власні кошти, стипендії, гранти, банківські кредити тощо).

Стаття 16. Декларування інших послуг

1. У декларації зазначаються кількість випадків придбання послуг, які відповідають критеріям, визначеним у пункті другому частини першої Стаття 14 цього Закону, а також загальну суму витрат на придбання зазначених послуг.

2. У декларації окремо декларуються туристичні послуги, які спожиті за кордоном, із зазначенням назви країн, які суб'єкт декларування або члени його сім'ї відвідали із туристичною метою протягом строку декларування послуг, і кількість днів перебування у зазначених країнах.

Стаття 17. Визначення ринкової вартості майна, цінних паперів і часток участі у капіталі

1. Якщо відповідно до вимог цього Закону суб'єкт люстрації повинен визначити ринкову вартість майна, вона визначається на підставі звіту про оцінку майна, який суб'єкт люстрації замовляє у суб'єкту оціночної діяльності, кваліфікованого для оцінки майна. Ринкова вартість цінних паперів, часток участі у капіталі визначається на підставі звіту про оцінку майна, який суб'єкт люстрації замовляє у суб'єкту оціночної діяльності, кваліфікованого для оцінки цінних паперів.

2. До декларації включаються наступні відомості про оцінку майна (цінних паперів, часток участі у капіталі):

1) найменування суб'єкту оціночної діяльності, а також прізвище, ім'я та по батькові оцінювача, який здійснював оцінку відповідного виду майна;

2) дата видачі та номер свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

3) напрями та спеціалізації оцінювача, зазначені у його свідоцтві про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

4) назва об'єкта оцінки та його коротка характеристика;

5) прізвище, ім'я, по батькові замовника оцінки;

6) дата і номер договору на проведення оцінки;

7) дата оцінки;

8) величина вартості, отримана в результаті оцінки, у тому числі в розрахунку на одиничний показник.

3. Дата оцінки не може передувати даті декларування.

4. У разі виникнення обґрунтованих сумнівів щодо якості або добросовісності оцінки майна, яка проведена на замовлення суб'єкту люстрації, уповноважена посадова особа Люстраційного комітету має право замовити контрольну оцінку майна у відповідного суб'єкту оціночної діяльності, який обирається з-поміж акредитованих суб'єктів оціночної діяльності автоматизованою системою розподілу справ Люстраційного комітету України. У цьому разі для цілей люстраційної перевірки приймається вартість майна, визначена контрольною оцінкою.

5. Суб'єкт люстрації зобов'язаний сприяти оцінювачам, які звертаються до нього для здійснення контрольної оцінки майна, у здійсненні їх завдання. У разі порушення суб'єктом люстрації цього обов'язку уповноважена посадова особа Люстраційного комітету вживає передбачених цим Законом заходів для забезпечення виконання оцінювачами їх завдання. У разі якщо після вжиття цих заходів контрольна оцінка майна все ще не може бути проведеною у зв'язку із неможливістю отримання повноцінного доступу до об'єкту оцінки, декларація суб'єкту люстрації вважається такою, що містить недостовірні дані.

6. У разі у разі істотної розбіжності у результатах контрольної оцінки і оцінки, на яку посилався суб'єкт люстрації, вартість оцінки майна покладається на відповідного суб'єкта люстрації, а уповноважена особа Люстраційного комітету приймає рішення про визнання неякісною оцінки майна, на яку послався суб'єкт люстрації у декларації. Розбіжність вважається істотною, якщо вартість майна, встановлена контрольною оцінкою, перевищує більше ніж на 50% вартість майна, на яку посилався суб'єкт люстрації у декларації.

7. Рішення посадової особи Люстраційного комітету про визнання неякісною оцінки майна може бути оскаржено в суді суб'єктом оціночної діяльності, який здійснив оцінку, визнану неякісною.

8. Порядок акредитації суб'єктів оціночної діяльності встановлюється постановою Люстраційного комітету України. Метою акредитації є проведення конкурсу для визначення суб'єктів оціночної діяльності, які користуються найкращою репутацією на ринку. Перелік акредитованих Люстраційним комітетом суб'єктів оціночної діяльності публікується на веб-порталі Люстраційного комітету України.

Стаття 18. Випадки незастосування вимоги про включення до декларації ринкової вартості майна

1. Вимога про включення до декларації ринкової вартості майна або послуг не поширюється на:

(а) об'єкти нерухомості, приватизовані суб'єктом люстрації або членом його сім'ї відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» один раз;

(б) майно, отримане суб'єктом люстрації або членом його сім'ї у спадщину (або отримане як подарунок) від члена сім'ї спадкодавця (дарувальника) першого ступеня споріднення;

(в) службове житло, отримане суб'єктом люстрації або членом його сім'ї, який є особою, згадану у Стаття 3 цього Закону, за договором найму житлового приміщення у випадках, передбачених законодавством;

(г) земельні ділянки, які перебувають у користуванні на підставі договору оренди земельної ділянки, укладеного із органом державної влади або органом місцевого самоврядування.

2. Об'єкти і майно, зазначені у пунктах «а» і «б» частини першої цієї статті декларуються за нульовою вартістю.

Стаття 19. Легальні джерела доходу і період декларування

1. Легальними джерелами доходу є сукупний дохід (надходження) від діяльності та операцій, перелічених у Стаття 20 цього Закону, отриманий суб'єктом люстрації та членами його сім'ї за період декларування, за вирахуванням понесених у період декларування фінансових зобов'язань, перелічених у Стаття 23 цього Закону, і нормативних витрат на споживання.

2. Періодом декларування є останній календарний рік, що передує даті декларування, та така кількість попередніх календарних років на розсуд суб'єкта декларування, яка дозволяє підтвердити достатність легальних джерел доходів для набуття (споживання) задекларованих майна і послуг.

3. Нормативними витратами на споживання визнається п'ятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законодавством України на відповідний період року.

4. У разі якщо разом із суб'єктом декларування проживають неповнолітні діти або інші непрацездатні члени сім'ї, нормативні витрати на споживання, визначені у частині другій цієї статті, збільшуються на двократний розмір прожиткового мінімуму для відповідної категорії осіб, у розрахунку на кожну таку особу.

Стаття 20. Доходи (надходження) із легальних джерел

1. Доходи (надходження) із легальних джерел включають:

1) заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору;

2) дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту;

- 3) авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності;
- 4) суми кредитів, отриманих від банків або інших фінансових установ;
- 5) дивіденди, проценти;
- 6) матеріальна допомога;
- 7) дарунки, призи, виграші;
- 8) допомога по безробіттю;
- 9) аліменти;
- 10) спадщина;
- 11) страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу;
- 12) дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна;
- 13) дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності;
- 14) дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав; і
- 15) дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна.

2. Суми податків, сплачених (утриманих) із доходів, перелічених у цій статті, не включаються до розрахунку легальних джерел доходу.

Стаття 21. Умови включення доходів до розрахунку легальних джерел доходів

1. Доходи, перелічені у частині першій Стаття 20 цього Закону, включаються до розрахунку легальних джерел доходу, якщо вони:

- 1) підлягали оподаткуванню, і податок було сплачено суб'єктом люстрації, членом його сім'ї або відповідним податковим агентом в порядку і в строки, передбачені законодавством; або
- 2) були звільнені від оподаткування і були задекларовані в порядку і в строки, передбачені законодавством, - якщо закон пов'язує звільнення цих доходів від оподаткування із поданням податкової декларації або іншого виду податкової звітності; або

3) були звільнені від оподаткування (або оподатковувалися за нульовою ставкою) і закон не пов'язує звільнення цих доходів від оподаткування (застосування нульової ставки) із поданням податкової декларації або іншого виду податкової звітності, - за умови, що такі доходи були отримані суб'єктом люстрації або членом його сім'ї у спосіб, який дозволяє ідентифікувати особу, від якої такі доходи були отримані, а також встановити розмір доходів, дату і підставу їх отримання.

2. Особа, від якої отримані доходи, встановлюється на підставі укладеного із нею договору або на підставі іншого документу, що має юридичне значення (наприклад, рішення органу товариства про виплату дивідендів). Розмір доходів, дата і підстава отримання доходів у грошовій формі встановлюються на підставі інформації про рух або залишок коштів на банківському рахунку, на який доходи були зараховані (для безготівкових розрахунків) або на підставі довідки, касових ордерів, квитанцій, інших подібних документів, наданих юридичною особою, яка здійснювала виплати (для готівкових розрахунків).

3. Зазначені у попередній частині цієї статті документи до декларації не додаються, але можуть бути витребувані Люстраційним комітетом України у будь-який момент до закінчення строків, передбачених частиною другою Стаття 33 цього Закону.

Стаття 22. Доходи, які не включаються до розрахунку легальних джерел доходу

До розрахунку легальних джерел доходу не включаються:

1) незадекларовані і звільнені від оподаткування доходи (надходження), отримані готівкою від фізичних осіб або від юридичних осіб – нерезидентів, зареєстрованих у країнах, включених до акту Кабінету Міністрів України, який визначає перелік країн, у яких ставки податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижчі, ніж в Україні;

2) доходи, за рахунок яких право власності на майно набував номінальний володілець, якій діяв за рахунок і в інтересах суб'єкта люстрації.

Стаття 23. Фінансові зобов'язання, які беруться до уваги для розрахунку легальних джерел доходу

Фінансові зобов'язання, які беруться до уваги для розрахунку легальних джерел доходу, включають:

- 1) витрати на добровільне страхування;
- 2) витрати на недержавне пенсійне забезпечення;

- 3) витрати на утримання майна, що підлягає декларуванню, крім витрат на поліпшення, що збільшує вартість майна;
- 4) витрати на погашення основної суми кредиту, наданого банком або іншою фінансовою установою;
- 5) витрати на погашення суми процентів за кредитом, наданим банком або іншою фінансовою установою.

Стаття 24. Валюта декларування

1. Валютою декларування є гривня.
2. Залишки на рахунках і готівкові кошти у іноземній валюті декларуються у відповідній валюті, а також у гривнях по курсу Національного банку України, який діяв на дату декларування.
3. Витрати або доходи, понесені (отримані) в іноземній валюті, перераховуються в гривню по курсу Національного банку України, який діяв на дату понесення витрат (отримання доходів).

Стаття 25. Строки подачі суб'єктами люстрації декларацій

1. Суб'єкти люстрації, визначені у частині другій Стаття 3 цього Закону, подають декларації в порядку, визначеному Люстраційним комітетом, в такі строки:

суб'єкти люстрації першої категорії - протягом чотирьох місяців з моменту набуття чинності цим Законом,

суб'єкти люстрації другої категорії – 1 квітня 2015 р.,

суб'єкти люстрації третьої категорії – 1 жовтня 2015 р.,

суб'єкти люстрації четвертої категорії – 1 квітня 2016 р., і

суб'єкти люстрації п'ятої категорії – 1 жовтня 2016 р.

2. Суб'єкти люстрації, визначені у частині третій Стаття 3 цього Закону, подають декларації в порядку, визначеному Люстраційним комітетом, перед призначенням на відповідну посаду.

3. Суб'єкти люстрації, які є кандидатами на зайняття виборних посад, подають Люстраційному комітету України декларації в строки, визначені законодавством про вибори.

Розділ II. ДЕРЖАВНИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ РЕЄСТР і ЛЮСТРАЦІЙНІ СПИСКИ

Стаття 26. Державний люстраційний реєстр

1. Люстраційний комітет України забезпечує ведення Державного люстраційного реєстру

2. Державний люстраційний реєстр - (далі - Реєстр) - автоматизована система складання, зберігання, захисту, обліку, пошуку даних люстраційних списків, люстраційних декларацій, люстраційних перевірок і люстраційних проваджень.

3. Люстраційні декларації вносяться до реєстру разом із звітами про оцінку майна, які додаються до декларацій.

4. До даних люстраційних проваджень, які підлягають включенню до Реєстру, відносяться:

- 1) повідомлення про початок люстраційної перевірки;
- 2) звіт про контрольну оцінку майна;
- 3) рішення інспектора або члена Люстраційного комітету за наслідками контрольної оцінки майна про визнання неякісною проведеної оцінювачем оцінки майна, на яку посилався суб'єкт люстрації в люстраційній декларації;
- 4) попередній висновок про результати люстраційної перевірки;
- 5) рішення про результати люстраційної перевірки, прийняте у скороченому люстраційному провадженні;
- 6) висновок про результати додаткової люстраційної перевірки; і
- 7) рішення колегій Люстраційного комітету, прийняті під час люстраційного провадження.

5. Порядок ведення Реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Дані, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі Люстраційного комітету України.

7. Загальний доступ до даних Реєстру на офіційному веб-порталі Люстраційного комітету України забезпечується з дотриманням вимог Стаття 27 цього Закону.

8. Члени і інспектори Люстраційного комітету України, а також посадові і службові особи, визначені Порядком ведення Реєстру, мають право повного доступу до даних Реєстру, в тому числі до інформації, визначеної Стаття 27 цього Закону.

9. Користувачу надається можливість пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування даних Реєстру. Дані, роздруковані із Реєстру, мають статус офіційних довідок із Реєстру і не вимагають їх додаткового завірення посадовими особами Люстраційного комітету України.

Стаття 27. Відомості Реєстру, що не можуть бути розголошені в частині Реєстру, яка відкрита для загального доступу

1. З метою захисту персональної інформації не підлягають публікації наступні дані:

1) індивідуальний податковий номер (ідентифікаційний код) суб'єкту люстрації і членів його сім'ї,

2) імена (ім'я, по батькові, прізвище), дати народження членів сім'ї суб'єкту люстрації

3) повна адреса об'єктів нерухомості, які є зареєстрованим місцем проживанням суб'єкту люстрації (публікується лише назва населеного пункту, назва вулиці, і номер будинку, а якщо будинок не є багатоквартирним будинком, то публікується лише назва вулиці),

4) адреса об'єктів нерухомості, які є зареєстрованим місцем проживання членів сім'ї суб'єкту люстрації,

5) кадастровий номер земельної ділянки, на якій розташований будинок, що є зареєстрованим місцем проживання суб'єкту люстрації або членів його сім'ї,

6) матеріали люстраційної перевірки, які містять персональну інформацію щодо членів сім'ї суб'єкту люстрації, включаючи звіти про оцінку майна і звіти про контрольну оцінку майна, та

7) заяви фізичних та юридичних осіб про ініціювання люстраційної перевірки, персональна інформація про фізичні і юридичні особи, які подали такі заяви.

2. Інформація, перелічена у частині першій цієї статті, є інформацією з особливим режимом доступу, яка надається шляхом надання прав повного доступу до Реєстру посадовим і службовим особам, визначеним Порядком ведення Реєстру, або на письмовий запит правоохоронних органів у зв'язку із здійсненням ними їх повноважень, передбаченими законом.

3. Права повного доступу до тієї частини Реєстру, яка містить звіти про оцінку майна, надаються суб'єктам оціночної діяльності в порядку, передбаченому Порядком ведення Реєстру.

Стаття 28. Люстраційні списки

1. Люстраційний комітет складає такі люстраційні списки:

1) список осіб, на яких поширюється вимога про подання декларацій (далі – **перший люстраційний список**),

2) список суб'єктів люстрації, які підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки (далі – **другий люстраційний список**),

3) список суб'єктів люстрації, на яких поширюється тимчасова заборона на заняття посад у державному апараті (далі – **третій люстраційний список**) і

4) список суб'єктів люстрації, які пройшли люстраційну перевірку і не мають обмежень на зайняття посад у державному апараті (далі – **четвертий люстраційний список**).

2. Люстраційні списки підлягають опублікуванню у Державному люстраційному реєстрі відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 29. Список осіб, на яких поширюється вимога про подання декларацій (перший люстраційний список)

1. Люстраційний комітет включає осіб до першого люстраційного списку на підставі даних, отриманих від органів, в яких створені посади, які займають суб'єкти люстрації.

2. До першого люстраційного списку включаються суб'єкти люстрації, визначені частиною другою Стаття 3 цього Закону, а також члени їх сімей із зазначенням їх прізвища, ім'я та по-батькові, індивідуального податкового номеру (ідентифікаційного коду), дати народження. Щодо суб'єктів люстрації додатково зазначаються назва займаної посади, назва органу, в якому створена посада, і дата призначення на посаду.

3. Органи, в яких створені посади, передбачені частиною другою Стаття 3 цього Закону, повинні надіслати Люстраційному комітету інформацію про відповідних суб'єктів люстрації в обсязі, в порядку і в строки, визначені Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Список суб'єктів люстрації, які підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки (другий люстраційний список)

1. Другий люстраційний список формується після завершення люстраційного провадження щодо суб'єктів люстрації, визначених у частині другій Стаття 3 цього Закону. Включення суб'єктів люстрації до другого люстраційного списку відбувається за наслідками люстраційної перевірки на підставі рішення Люстраційного комітету, прийнятого відносно кожного суб'єкту люстрації індивідуально.

2. До другого люстраційного списку включаються:

- 1) суб'єкт люстрації, який включив до декларації недостовірну або неповну інформацію;
- 2) суб'єкт люстрації, заява якого про те, що він відповідає другому і третьому люстраційним критеріям, спростовується архівними матеріалами;
- 3) суб'єкт люстрації, який не подав декларацію у встановлений строк без поважних причин;
- 4) суб'єкт люстрації, в декларації якого існує істотна невиправдана розбіжність між задекларованим майном, а також витратами і підтвердженими легальними джерелами доходу.

3. Розбіжність визнається істотною, якщо вона перевищує більшу з наступних сум: (і) суму офіційного доходу суб'єкту люстрації за основним місцем роботи у році, який передує даті декларації або (ii) сто тисяч гривень. Розбіжність визнається невиправданою, якщо Люстраційний комітет визнає незадовільними докази і пояснення щодо виявленої розбіжності, надані суб'єктом люстрації під час люстраційної перевірки і (або) люстраційного провадження. Для цілей встановлення розбіжності використовуються дані про ринкову вартість майна в усіх випадках, коли цей Закон вимагає декларувати ринкову вартість майна. Для цілей встановлення розбіжності використовуються сукупні задекларовані показники суб'єкту люстрації і членів його сім'ї.

4. Помилки і неточності, виявлені в декларації, підлягають виправленню і не є підставою для включення особи до другого люстраційного списку. Декларація із виправленими помилками і неточностями підлягає опублікуванню у Державному люстраційному реєстрі. Внесення виправлень до первісної декларації не допускається.

Стаття 31. Заборона для суб'єктів люстрації, які підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, займати певні посади

Суб'єкти люстрації, які включені до другого люстраційного списку, не можуть займати посади, визначні частиною другою Стаття 3 цього Закону, протягом десяти років з моменту включення до зазначеного списку.

Стаття 32. Список суб'єктів люстрації, на яких поширюється тимчасова заборона на заняття посад у державному апараті (третій люстраційний список)

1. Третій люстраційний список формується після завершення люстраційного провадження щодо суб'єктів люстрації, визначених у частині третій і четвертій Стаття 3 цього Закону. Включення суб'єктів люстрації до третього люстраційного списку відбувається за наслідками люстраційної перевірки на підставі рішення Люстраційного комітету, прийнятого відносно кожного суб'єкту люстрації індивідуально.

2. Включення суб'єктів люстрації до третього люстраційного списку відбувається на підставах, визначених у частинах другій і третій Стаття 30 цього Закону.

3. Помилки і неточності, виявлені в декларації, підлягають виправленню і не є підставою для включення особи до третього люстраційного списку. Декларація із виправленими помилками і неточностями підлягає опублікуванню у Державному люстраційному реєстрі. Внесення виправлень до первісної декларації не допускається.

4. Суб'єкти люстрації, які включені до третього люстраційного списку, не можуть займати посади, визначні частиною другою Стаття 3 цього Закону (крім виборних посад), протягом трьох років з моменту включення до зазначеного списку.

Стаття 33. Список осіб, які пройшли люстраційну перевірку і не мають обмежень на зайняття посад у державному апараті (четвертий люстраційний список)

1. До четвертого люстраційного списку включаються суб'єкти люстрації, які після проведення щодо них люстраційної перевірки не були включені до другого або третього люстраційних списків.

2. Суб'єкти люстрації, визначені частиною другою Стаття 3 цього Закону, підлягають включенню до четвертого люстраційного списку, якщо станом на третю річницю з дати подачі декларації або станом на 1 жовтня 2019 р. (в залежності від того яка з цих дат наступила раніше) щодо нього не проводилась люстраційна перевірка або за наслідками розпочатої люстраційної перевірки Люстраційний комітет не прийняв рішення про включення особи до другого люстраційного списку.

3. Суб'єкти люстрації, визначені частинами третьою і четвертою Стаття 3 цього Закону, підлягають включенню до четвертого люстраційного списку, якщо протягом тридцяти календарних днів з моменту отримання Люстраційним комітетом декларації за наслідками розпочатої люстраційної перевірки Люстраційний комітет не прийняв рішення про включення особи до третього люстраційного списку.

Розділ III. ФОРМУВАННЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ БАЗИ ДАНИХ ЛЮСТРАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 34. Автоматизована база даних Люстраційного комітету України

1. Автоматизована база даних Люстраційного комітету України – це банк даних, який створюється Люстраційним комітетом України з метою перевірки достовірності і повноти декларацій.

2. Джерелом формування автоматизованої бази даних Люстраційного комітету України є:

1) інформація, включена до декларацій;

2) інформація, отримана від банків і фінансових установ в порядку, передбаченому Стаття 35 цього Закону;

3) інформація, отримана від органів державної влади, які підтримують автоматизовані бази даних, що можуть бути використані для перевірки достовірності і повноти декларацій,

4) інформація, отримана від Інституту національної пам'яті України.

3. Інформація, включена до автоматизованої бази даних Люстраційного комітету, є інформацією з обмеженим режимом доступу.

4. Кабінет Міністрів України встановлює порядок отримання Люстраційним комітетом від органів державної влади даних, які можуть бути використані для перевірки достовірності і повноти декларацій.

Стаття 35. Отримання інформації від банків і фінансових установ

1. Банки і фінансові установи зобов'язані надавати Люстраційному комітету України інформацію в обсязі і в порядку, визначеними цією статтею.

2. Банки і фінансові установи надають Люстраційному комітету інформацію про:

1) залишки на рахунках суб'єктів люстрації і членів їх сімей у національній та іноземній валюті станом на відповідну дату декларування;

2) операції щодо переказу грошових коштів на суму, що дорівнює або перевищує 10 000 гривень або еквівалент цієї суми у іноземній валюті, з рахунків у національній та іноземній валюті суб'єктів люстрації і членів їх сімей за трирічний період, що передував відповідній даті декларування;

3) залишків на рахунках у цінних паперах суб'єктів люстрації і членів їх сімей станом на відповідну дату декларування;

4) інформацію щодо залишків на металевих рахунках суб'єктів люстрації і членів їх сімей станом на відповідну дату декларування.

3. Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів і фондового ринку повідомляють в порядку, встановленому їх спільним рішенням, банкам і фінансовим установам інформацію про осіб, включених до першого люстраційного списку. Протягом десяти робочих днів з моменту отримання цієї інформації банки і фінансові установи передають інформацію, визначену частиною другою цієї статті, Люстраційному комітету України в

форматі і за процедурою, визначеними спільним рішенням Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів і фондового ринку і Люстраційного комітету України.

Розділ IV. ЛЮСТРАЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 36. Стадії люстраційного провадження

Люстраційне провадження включає такі стадії:

- 1) люстраційну перевірку;
- 2) відкриття люстраційного провадження;
- 3) розгляд люстраційної справи;
- 4) прийняття рішення.

Стаття 37. Стадії скороченого люстраційного провадження

1. Скорочене люстраційне провадження ведеться щодо суб'єктів люстрації, визначених частинами третьою і четвертою Стаття 3 цього Закону.

2. Скорочене люстраційне провадження складається із люстраційної перевірки і прийняття рішення.

3. Строк скороченого люстраційного провадження не повинен перевищувати тридцяти календарних днів з моменту отримання Люстраційним комітетом України люстраційної декларації.

Стаття 38. Люстраційна перевірка

4. Люстраційна перевірка полягає в перевірці інформації, включеної до декларації, на предмет її повноти і достовірності, а також на предмет відповідності вартості задекларованого майна і витрат розміру доходу, отриманого з легальних джерел.

5. Люстраційна перевірка здійснюється інспекторами Люстраційного комітету шляхом реалізації їх повноважень, наданих цим Законом для здійснення люстраційної перевірки.

6. Люстраційна перевірка починається лише після розміщення інформації про її початок у Державному люстраційному реєстрі. Повідомлення про початок люстраційної перевірки повинно містити прізвище, ім'я і по батькові суб'єкту люстрації, його посаду і дату початку люстраційної перевірки.

7. Під час люстраційної перевірки суб'єкт люстрації має право бути представленим адвокатом або іншою особою, яка має відповідні повноваження

на представництво інтересів суб'єкту люстрації під час люстраційної перевірки, знайомитись із документами, що збираються до його люстраційного дос'є, і подавати письмові пояснення і обґрунтування.

8. За наслідками люстраційної перевірки інспектор Люстраційного комітету складає попередній висновок про відповідність суб'єкту люстрації люстраційним критеріям і про включення його до другого або четвертого люстраційного списку.

9. За наслідками люстраційної перевірки у скороченому люстраційному провадженні інспектор Люстраційного комітету приймає остаточне рішення про відповідність суб'єкту люстрації люстраційним критеріям і про включення його до третього або четвертого люстраційного списку.

10. Попередній висновок (рішення у скороченому люстраційному провадженні) включає інформацію про:

- 1) дату і місце його складання;
- 2) прізвище, ім'я і по батькові інспектору Люстраційного комітету;
- 3) прізвище, ім'я і по батькові і посаду суб'єкту люстрації, прізвище, ім'я і по батькові адвокату або представника;
- 4) стислий виклад наданих ними пояснень і обґрунтувань;
- 5) опис заходів, вжитих для перевірки задекларованої інформації;
- 6) висновки; і
- 7) підпис інспектору Люстраційного комітету.

11. Попередній висновок складається у двох примірниках, один з яких надсилається суб'єкту люстрації, інший передається колегії Люстраційного комітету для вирішення питання про порушення люстраційного провадження. Попередній висновок є за своєю суттю процедурним актом і не підлягає оскарженню у суді.

12. Призначення колегії Люстраційного комітету з розгляду справи суб'єкту люстрації за наслідками люстраційної перевірки відбувається за принципом випадкового відбору електронною системою розподілу справ.

13. Попередній висновок (рішення у скороченому люстраційному провадженні) і матеріали люстраційної перевірки можуть бути доказами у суді відповідно до закону.

14. Рішення інспектору Люстраційного комітету у скороченому люстраційному провадженні складається у двох примірниках, один з яких надсилається суб'єкту люстрації. Рішення інспектору Люстраційного комітету

у скороченому люстраційному провадженні може бути оскаржене до суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

Стаття 39. Автоматизована система розподілу справ

1. Призначення інспектора для здійснення люстраційної перевірки, а також відбір декларацій для перевірки відбувається за принципом випадкового відбору автоматизованою системою розподілу справ, адміністратором якої є Люстраційний комітет.

2. Порядок роботи автоматизованої системи розподілу справ визначається постановою Люстраційного комітету.

3. Програма автоматизованої системи розподілу справ повинна враховувати наступні особливості розподілу справ:

1) люстраційна перевірка щодо кожної наступної категорії суб'єктів люстрації, визначених частиною другою і третьою Стаття 4 цього Закону, здійснюється після завершення люстраційної перевірки суб'єктів люстрації попередньої категорії;

2) декларацію має бути розподілено до розгляду пріоритетно перед іншими деклараціями, якщо (а) декларацію подано особою, передбаченою частиною четвертою Стаття 3 цього Закону; (б) декларацію подано особою, передбаченою частиною третьою Стаття 3 цього Закону; (в) Голова Люстраційного комітету України своїм рішенням визначив перевірку декларації як пріоритетну, (г) щодо декларації отримано звернення від фізичної або юридичної особи, і інспектор не встановив підстав для залишення звернення без розгляду. Підстави (а) – (г) наводяться у порядку зменшення ступеню їхньої пріоритетності.

4. Справа може бути передана на розгляд іншому інспектору наказом Голови Люстраційного комітету або його заступника тільки у наступних випадках:

1) неможливості виконання інспектором своїх професійних обов'язків протягом щонайменше 20 днів;

2) на мотивоване клопотання інспектора, відповідального за розгляд справи;

3) відсторонення інспектора від роботи у визначеному законом порядку;

4) несумісності;

5) конфлікту інтересів;

6) подання інспектором заяви про відвід;

7) якщо інспектор не розглядав справу протягом більш ніж 10 днів.

Стаття 40. Люстраційна перевірка за зверненням фізичних або юридичних осіб

1. Фізичні та юридичні особи можуть звертатися до Люстраційного комітету України із проханням про ініціювання люстраційної перевірки щодо суб'єктів люстрації.

2. Звернення може бути подано протягом двох місяців після опублікування відповідної декларації про відповідності у Державному люстраційному реєстрі.

3. У зверненні має бути зазначено, в чому вбачається неправдивість або неповнота інформації, вказаної у декларації відповідності суб'єкта люстрації, а також, наскільки це можливо, докази та джерела інформації, на які посилається заявник.

4. Звернення повинно містити прізвище, ім'я і по батькові заявника фізичної особи, представника юридичної особи, інформацію про місце проживання або місцезнаходження заявника, засоби зв'язку із ним.

5. Інспектор Люстраційного комітету України, призначений для розгляду звернення автоматизованою системою розподілу справ, залишає звернення без розгляду, якщо:

(а) звернення не відповідає вимогам, визначеним частинами другою-четвертою цієї статті;

(б) на момент отримання звернення відповідного суб'єкту люстрації вже включено до другого, третього або четвертого списків суб'єктів люстрації.

6. Рішення про залишення звернення без розгляду повинно бути прийнято і надіслане заявнику протягом тридцяти днів з моменту отримання звернення.

7. Заявник несе адміністративну відповідальність за включення до звернення завідомо неправдивих відомостей.

Стаття 41. Повноваження інспектора Люстраційного комітету України у зв'язку із здійсненням люстраційної перевірки

1. Інспектор Люстраційного комітету України має наступні повноваження у зв'язку із здійсненням люстраційної перевірки або люстраційного провадження:

1) безперешкодно входити до приміщень підприємств, установ та організацій під час проведення люстраційних перевірок за умови пред'явлення

службового посвідчення і документів, що підтверджують проведення перевірки;

2) безперешкодно входити до приміщень фізичних осіб під час проведення люстраційних перевірок за умови пред'явлення рішення суду про надання дозволу на огляд приміщення, яке належить на праві власності фізичній особі, службового посвідчення і документів, що підтверджують проведення перевірки;

3) вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію і документи, в тому числі з обмеженим доступом;

4) вимагати від банків надання інформації, що є банківською таємницею;

5) викликати для надання пояснень посадових осіб і працівників суб'єктів господарювання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, а також фізичних осіб;

6) призначати контрольну оцінку майна;

7) прийняття рішення за наслідками контрольної оцінки майна про визнання неякісною проведеної оцінювачем оцінки майна, на яку посилався суб'єкт люстрації в люстраційній декларації;

8) у разі перешкоджання з боку будь-яких осіб виконувати повноваження, передбачені пунктами 1-6 цієї статті, залучати працівників органів внутрішніх справ для застосування передбачених законом заходів, необхідних для подолання перешкод;

9) залучати працівників органів внутрішніх справ, інших правоохоронних органів до забезпечення проведення люстраційної перевірки, в тому числі збирання та вилучення доказів, накладення арешту на майно, предмети, документи, інші носії інформації;

10) залучати до проведення перевірок спеціалістів органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій за погодженням з їх керівниками;

11) звертатися до суду з заявами про надання дозволу на огляд приміщень, які належать на праві власності або на праві користування суб'єкту люстрації, або членам його сім'ї або номінальним володільцям – фізичним особам;

12) звертатися до суду з заявами про надання дозволу на огляд приміщень, відносно яких є достовірна інформація про те, що суб'єкт

люстрації, або член його сім'ї або номінальний володілець – фізична особа фактично користується ними без будь-якої законної або правової підстави;

13) звертатися позовами, заявами і скаргами у зв'язку із іншими питаннями, що розглядаються під час люстраційної перевірки, а також із запитамися щодо надання інформації про справи, що розглядаються цими судами.

2. Органи і особи, перелічені у цій статті, зобов'язані надати документи, інформацію і дані впродовж десяти робочих днів з дати отримання письмового звернення інспектора Люстраційного комітету. Документи, інформація і дані повинні бути надані у тому форматі, в якому вони запитуються. Оригінали документів повертаються Люстраційним комітетом до органу або особи, від якої вони були отримані, протягом десяти робочих днів з моменту їх отримання.

Стаття 42. Відкриття люстраційного провадження

1. Люстраційне провадження веде колегія Люстраційного комітету, яка складається із трьох членів Люстраційного комітету, відібраних автоматизованою системою розгляду справ.

2. Протягом десяти днів з моменту призначення автоматизованою системою розгляду справ колегії Люстраційного комітету, відповідальної за розгляд попереднього висновку, колегія Люстраційного комітету приймає одне з наступних рішень:

1) про затвердження попереднього висновку і включення суб'єкту люстрації до четвертого люстраційного списку як такого, що пройшов люстраційну перевірку і не має обмежень на зайняття посад у державному апараті; або

2) про затвердження попереднього висновку і відкриття люстраційного провадження.

3. Для прийняття рішення, визначеного пунктом 1 частини другої цієї статті вимагається однакостанність членів колегії. Якщо рішення про включення суб'єкту люстрації до четвертого люстраційного списку не було підтримано членами колегії однакостанно, колегія Люстраційного комітету приймає рішення про проведення додаткової люстраційної перевірки.

4. У рішенні про відкриття люстраційного провадження повинна бути зазначена дата розгляду справи по суті, яка призначається впродовж 30 календарних днів з дня прийняття рішення. Рішення про призначення люстраційного провадження є за своєю суттю процедурним актом і не підлягає оскарженню.

5. Рішення колегії Люстраційного комітету надсилається суб'єкту люстрації протягом трьох днів з моменту його прийняття.

Стаття 43. Додаткова люстраційна перевірка

1. Додаткова люстраційна перевірка призначається, якщо будь-який з членів колегії Люстраційного комітету, яка розглядає питання про порушення люстраційного провадження, проголосував проти включення суб'єкту люстрації до четвертого люстраційного списку на підставі попереднього висновку інспектора Люстраційного комітету.

2. Рішення колегії Люстраційного комітету про призначення додаткової люстраційної перевірки повинно містити перелік обставин, які потребують додаткової перевірки.

3. Додаткова люстраційна перевірка проводиться за правилами люстраційної перевірки і при цьому особами, відповідальними за здійснення додаткової люстраційної перевірки, є член або члени колегії Люстраційного комітету, які не підтримали попередній висновок. Під час здійснення додаткової люстраційної перевірки зазначені члени колегії Люстраційного комітету користуються повноваженнями інспекторів Люстраційного комітету.

4. За наслідками додаткової люстраційної перевірки складається акт щодо тих обставин, які потребували додаткової люстраційної перевірки. Акт повинен відповідати вимогам до попереднього висновку.

Стаття 44. Розгляд люстраційної справи та прийняття рішення

1. Розгляд люстраційної справи відбувається на засіданні тієї колегії Люстраційного комітету, яка призначила розгляд справи. На засідання запрошуються суб'єкт люстрації, стосовно якого відкрито справу, а в разі необхідності й інші заінтересовані особи.

2. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні колегії Люстраційного комітету суб'єкт люстрації, справа стосовно якого розглядається, може надати по суті порушених питань письмові пояснення, які додаються до матеріалів справи. Письмові пояснення оголошуються на засіданні колегії Люстраційного комітету в обов'язковому порядку. Повторна неявка суб'єкту люстрації на засідання колегії є підставою для розгляду люстраційної справи за його відсутності.

3. На засіданні колегії Люстраційного комітету заслуховуються повідомлення інспектора Люстраційного комітету, який здійснював перевірку, про результати перевірки, повідомлення членів колегії Люстраційного комітету, які здійснювали додаткову люстраційну перевірку, пояснення суб'єкту люстрації, стосовно якого розглядається справа, та/або його представника, а також інших заінтересованих осіб.

4. Суб'єкт люстрації, стосовно якого розглядається справа, та/або його представник мають право надавати пояснення, ставити запитання учасникам провадження, висловлювати заперечення, і заявляти клопотання.

5. Під час розгляду люстраційної справи допускається проведення додаткової люстраційної перевірки лише у разі, якщо вона не проводилась до відкриття люстраційного провадження. Про проведення додаткової люстраційної перевірки приймається ухвала, яка підписується тими членами колегії, які ініціювали її проведення.

6. Перебіг розгляду люстраційної справи та оголошення результатів її розгляду транслюється на веб-порталі Люстраційного комітету України в прямому ефірі.

7. Колегія Люстраційного комітету України обговорює результати розгляду люстраційної справи за відсутності суб'єкту люстрації, стосовно якого розглядалася справа, і запрошених осіб. Рішення у люстраційній справі приймається більшістю голосів колегії Люстраційного комітету.

Стаття 45. Рішення у люстраційній справі

1. За результатами розгляду справи колегія Люстраційного комітету приймає одне з таких рішень:

про затвердження результатів люстраційної перевірки або додаткової люстраційної перевірки і включення суб'єкту люстрації до другого або третього люстраційного списків, відповідно, або

про відхилення результатів перевірки і включення суб'єкту люстрації до четвертого люстраційного списку.

2. Рішення колегії Люстраційного комітету України викладається в письмовій формі, підписується головуючим і членами колегії, які брали участь у розгляді люстраційної справи, і оголошується на засіданні. Рішення у люстраційній справі повинно містити:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові і посаду суб'єкту люстрації, щодо якого приймається рішення;
- 2) встановлені обставини у справі з посиланням на докази;
- 3) мотиви, з яких ухвалено рішення;
- 4) суть рішення за результатами розгляду;
- 5) порядок і строк оскарження рішення.

3. За наявності окремої думки вона викладається членом колегії Люстраційного комітету України у письмовій формі і додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні. Зміст окремої думки оголошенню на засіданні не підлягає.

4. Копія рішення колегії Люстраційного комітету вручається суб'єкту люстрації, стосовно якого розглядалася люстраційна справа, а в разі його відсутності під час оголошення рішення надсилається у семиденний строк поштою.

5. Рішення Люстраційного комітету може бути оскаржено до Вищого адміністративного суду України в порядку, встановленому кодексом Адміністративного судочинства України.

Стаття 46. Порядок звільнення суб'єкту люстрації, який включений до другого люстраційного списку

1. Суб'єкт люстрації, щодо якого Люстраційний комітет прийняв рішення про його включення до другого люстраційного списку, підлягає звільненню з посади тим органом, який призначив його на посаду. Орган, який призначив на посаду суб'єкта люстрації, приймає рішення про звільнення суб'єкту люстрації протягом семи робочих днів після отримання цим органом рішення Люстраційного комітету про включення суб'єкту люстрації до другого люстраційного списку.

2. Якщо органом, який призначив суб'єкта люстрації на посаду, є Верховна Рада України, вона приймає рішення про звільнення суб'єкту люстрації протягом двадцяти календарних днів з початку найближчої чергової сесії після отримання Верховною Радою України рішення Люстраційного комітету про включення відповідного суб'єкту люстрації до другого люстраційного списку. У разі якщо для прийняття Верховною Радою рішення про звільнення відповідного суб'єкту люстрації вимагається подання органу, на який відповідно до Конституції і законів України покладено повноваження зі звернення до Верховної Ради України із поданням про звільнення такого суб'єкту люстрації, до рішення Люстраційного комітету додається зазначене подання.

3. Якщо органом, який призначив суб'єкта люстрації на посаду, є Президент України або Кабінет Міністрів України, рішення про звільнення суб'єкту люстрації повинне бути прийняте зазначеними органами протягом двадцяти календарних днів після отримання рішення Люстраційного комітету про включення відповідного суб'єкту люстрації до другого люстраційного списку. У разі якщо для прийняття Президентом України або Кабінетом Міністрів України рішення про звільнення відповідного суб'єкту люстрації вимагається подання органу, на який відповідно до Конституції і законів України покладено повноваження зі звернення до Президента України або Кабінету Міністрів України із поданням про звільнення такого суб'єкту люстрації, до рішення Люстраційного комітету додається зазначене подання.

4. Орган, до якого Люстраційний комітет подав рішення про включення суб'єкту люстрації до другого люстраційного списку, повинен відзвітувати перед Люстраційним комітетом про звільнення відповідного суб'єкту люстрації

протягом десяти календарних днів після закінчення відведеного цим Законом строку для прийняття цим органом рішення про звільнення суб'єкту люстрації.

Розділ V. ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Стаття 47. Статус Люстраційного комітету

1. Статус Люстраційного комітету визначається цим Законом.
2. Люстраційний комітет є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом.
3. Люстраційний комітет є юридичною особою з місцезнаходженням у місті Києві.
4. До складу Люстраційного комітету входять 15 членів Комітету і 150 інспекторів Комітету.
5. Члени Комітету призначаються Кабінетом Міністрів України. Голова та заступник Голови Люстраційного комітету обираються таємним голосуванням членами Комітету зі складу членів Комітету. Порядок висунення кандидатур і проведення таємного голосування визначається на першому засіданні Люстраційного комітету після обрання кількості членів Люстраційного комітету, достатньої для проведення засідання.
6. Інспектори призначаються наказом Голови Люстраційного комітету за результатами конкурсного відбору в порядку, визначеному Стаття 55 цього Закону.
7. Постанови Люстраційного комітету приймаються колегіально на засіданнях членів Люстраційного комітету більшістю від його складу.
8. Рішення Люстраційного комітету приймаються колегіями у складі трьох членів Люстраційного комітету більшістю голосів членів Колегії.
9. До штату Люстраційного комітету входять, окрім членів і інспекторів Люстраційного комітету, штатні працівники, які є посадовими особами, та працівники, залучені на контрактній основі.
10. За пропозицією Голови Люстраційного комітету рішенням Кабінету Міністрів України можуть бути створені регіональні представництва Комітету.
11. Голова, заступник Голови, члени, інспектори та інші посадові особи Люстраційного комітету є державними службовцями.

Стаття 48. Присяга членів Люстраційного Комітету

Член Люстраційного комітету, його Голова і заступник Голови, перед вступом на посаду складає на засіданні Верховної Ради України присягу такого

змісту: «Присягаю сумлінно, чесно і неупереджено виконувати обов'язки члена Люстраційного комітету України з метою очищення державного апарату від осіб, які своєю незаконною діяльністю завдають шкоди авторитету держави, її національній безпеці і підривають довіру суспільства до інститутів державної влади».

Стаття 49. Повноваження Люстраційного комітету

До повноважень Люстраційного комітету належить:

- 1) перевірка декларацій суб'єктів люстрації, поданих відповідно до цього Закону;
- 2) контроль за своєчасним поданням і правильністю заповнення декларацій особами, визначеними цим Законом;
- 3) встановлення факту порушення люстраційних критеріїв;
- 4) [встановлення порушення законодавства щодо конфлікту інтересів та несумісності];
- 5) ведення Державного люстраційного реєстру;
- 6) складання та публікація в порядку, передбаченому цим Законом, люстраційних списків;
- 7) здійснення люстраційної перевірки і люстраційного провадження;
- 8) звернення до банків, фінансових установ, уповноважених державних органів та їх посадових осіб, а також до суду з метою отримання даних, інформації і документів, необхідних для здійснення люстраційної перевірки;
- 9) призначення на посаду інспекторів Люстраційного комітету за наслідками конкурсу;
- 10) дострокове припинення повноважень інспекторів Люстраційного
- 11) формування і підтримання автоматизованої бази даних Люстраційного комітету;
- 12) включення осіб, що підлягають люстрації, до другого, третього або четвертого люстраційних списків за наслідками люстраційної перевірки;
- 13) повідомлення уповноважених органів, відповідальних за здійснення кримінальних проваджень, якщо є докази або достатні підстави, що вказують на вчинення злочину;
- 14) здійснення досліджень, аналізу, підготовка річної статистики щодо декларацій, їх перевірки, взаємодія із особами, які здійснюють владні повноваження та функції, визначені цим законом, в тому числі щодо надання допоміжних послуг;
- 15) підготовка та поширення практичних рекомендацій та інших матеріалів щодо люстрації, напрацьованих Люстраційним комітетом з урахуванням практики судових органів;

16) видання методичних рекомендацій щодо порядку заповнення декларації.

Стаття 50. Резервна

Стаття 51. Принцип незалежності в роботі Люстраційного комітету

1. Для виконання покладених на нього завдань Люстраційний комітет діє на основі принципу незалежності своєї роботи.

2. Принцип незалежності роботи Люстраційного комітету полягає у тому, що Голова, заступник Голови, члени Комітету та люстраційні інспектори не можуть запитувати та отримувати накази щодо здійснення люстраційної перевірки і люстраційного провадження від жодного державного органу, установи або посадової особи.

3. У своїй діяльності Люстраційний комітет України керується Конституцією та законами України, актами Кабінету Міністрів України, нормативними документами, затвердженими Люстраційним комітетом України.

4. Кабінет Міністрів України може приймати рішення щодо роботи Люстраційного комітету України в межах його компетенції, визначеної цим Законом.

Стаття 52. Статус посадових осіб Люстраційного комітету

1. Членом або інспектором Люстраційного комітету може бути призначена особа, яка відповідає вимогам, передбаченими Стаття 54 цього Закону.

2. Інспектори призначаються рішенням Люстраційного комітету на підставі результатів конкурсу, що проводяться відповідно до положення, затвердженого постановою Люстраційного комітету, погодженою із Громадською радою Люстраційного комітету, та опублікованого в офіційних друкованих джерелах, а також на веб-порталі Комітету.

3. Працівники Люстраційного комітету не мають права публічно оголошувати свою позицію щодо справ, які розглядаються Комітетом за їх участі.

4. Працівники Комітету зобов'язані не розголошувати дані та інформацію, до якої вони мають доступ, окрім випадків, передбачених законом. Ця заборона продовжується протягом 5 років після припинення роботи в Комітеті; недотримання цього обов'язку тягне кримінальну відповідальність в порядку, передбаченому законом.

5. Працівники Комітету можуть бути притягнуті до цивільної, дисциплінарної, адміністративної та кримінальної відповідальності у випадках і порядку, передбаченому законом.

Стаття 53. Призначення та звільнення членів Люстраційного комітету України

1. Члени Люстраційного комітету призначаються Кабінетом Міністрів України за поданням коаліції депутатських фракцій Верховної Ради України.

2. Строк повноважень Голови, заступника Голова і членів Люстраційного комітету становить п'ять років з моменту принесення присяги. Голова і більшість членів Люстраційного комітету приносять присягу одночасно.

3. Голова, заступник Голови і члени Комітету можуть бути звільнені з посади в таких випадках:

- 1) звільнення за власним бажанням;
- 2) засудження вироком суду, який набрав законної сили, за вчинення злочину;
- 3) порушення вимог закону щодо [конфлікту інтересів], або несумісності,
- 4) невідповідність вимогам, визначеним Стаття 54 цього Закону.

4. Голова Комітету може бути також звільнений з посади Голови Комітету за неефективне керівництво роботою Комітету.

5. За наявності підстав для звільнення Кабінет Міністрів України приймає рішення про звільнення за поданням Громадської ради при Люстраційному комітеті.

6. Наявність випадку, передбаченого частиною четвертою цієї статті встановлюється Громадською радою на підставі висновку зовнішнього аудиту відповідно до Стаття 60 цього Закону. Громадська рада встановлює наявність випадків, передбачених пунктами 3-4 частини третьої цієї статті за власною ініціативною або за повідомленням будь-якої особи.

Стаття 54. Вимоги до Голови, заступника Голови , членів і інспекторів Люстраційного комітету

1. Головою, заступником Голови, членом і інспектором Комітету може бути будь-яка особа, яка відповідає всім нижченаведеним критеріям:

- 1) є громадянином України і володіє державною мовою;
- 2) має повну дієздатність;
- 3) має повну вищу освіту в сфері права або економіки, підтверджену відповідно до закону;

4) не є та не була протягом останніх трьох років членом жодної політичної партії, групи або об'єднання, а також не перебувала на посаді, яка відповідно до цього Закону підлягає люстрації;

5) подала люстраційну декларацію і відповідає люстраційним критеріям;

6) не була засуджена за вчинення умисного злочину;

7) за станом здоров'я та психологічно придатна до виконання своїх обов'язків.

2. Доказом відповідності вимогам, передбаченим пунктами 4 та 5 частини першої цієї статті, є письмова заява особи, засвідчена нотаріусом.

3. Головою, заступником Голови та членом Комітету може бути особа не молодша 30 років і не старша шістдесяти п'яти років.

4. Інспектором Комітету може бути особа не молодша 25 років і не старша п'ятдесяти п'яти років.

Стаття 55. Конкурсний відбір інспекторів Комітету

1. Протягом 5 днів з дня затвердження Положення про конкурс Люстраційний комітет публічно оголошує початок відбору інспекторів Люстраційного комітету шляхом публікації оголошення на веб-порталі Комітету, та у щонайменше трьох загальнонаціональних газетах та у офіційних друкованих виданнях. Витрати на проведення першого відбору покриваються Кабінетом Міністрів України.

2. Кандидати подають засвідчені документи до відділу кадрів Комітету протягом 30 днів після дати публікації оголошення.

3. Протягом щонайбільше 10 днів від дня спливу строку для подання кандидатур, Люстраційний комітет перевіряє їх на предмет відповідності вимогам, передбаченим частиною другою статті 54 цього Закону та відбирає кандидатури, які відповідають цим вимогам.

4. Протягом 30 днів після завершення перевірки кандидатур на предмет відповідності передбаченим вимогам, кандидати беруть участь у конкурсі.

5. Умови та порядок проведення конкурсу визначаються Положенням.

6. Положення про конкурс або екзамен має бути затверджене постановою Люстраційного комітету, погодженою Громадською радою при Люстраційному комітеті, та опубліковане у офіційних друкованих виданнях та на веб-порталі Комітету протягом 15 днів після створення Ради.

7. Теми конкурсу, а також склад ради, відповідальної за організацію конкурсу, підготовку проектів питань, перевірку документів та розгляду скарг

визначається постановою Люстраційного комітету, погодженою із Громадською радою, та підлягає опублікуванню на веб-порталі Комітету.

8. Конкурс має складатися з письмового тесту та інтерв'ю.

9. Тематика письмового тесту має відображати теми, які виявляють знання кандидатів, а також їх лідерські та організаційні здібності.

10. Апеляція може бути подана протягом 2 днів з дати публікації результатів і розглядається протягом 2 днів від дня закінчення строку на подання апеляцій.

11. Кандидати, які отримали кількість балів, визначену Положенням про конкурс, проходять інтерв'ю із комісією із 6 осіб, складеною на паритетних началах із членів Люстраційного комітету і представників Громадської ради протягом 5 днів з дня вирішення всіх заперечень на результати письмового тесту. Допускається одночасне функціонування до 5 екзаменаційних комісій.

12. Результати конкурсу затверджуються протягом 15 днів з дня вирішення апеляцій.

Стаття 56. Призначення люстраційних інспекторів

1. Кандидати на посаду люстраційних інспекторів, що пройшли відбір, призначаються наказом Голови Люстраційного комітету протягом 15 днів після затвердження результатів відбору у відповідності до Положення.

2. Перед вступом на посаду інспектор складає присягу такого змісту на урочистому засіданні Люстраційного комітету: «Присягаю сумлінно, чесно і неупереджено виконувати обов'язки інспектора Люстраційного комітету України з метою очищення державного апарату від осіб, які своєю незаконною діяльністю завдають шкоди авторитету держави, її національній безпеці і підривають довіру суспільства до інститутів державної влади».

Стаття 57. Вимоги щодо несумісності

Посади Голови, заступника Голови, членів Люстраційного комітету та інспекторів Комітету несумісні із зайняттям будь-якої іншої посади в публічних або приватних органах та установах, за виключенням академічної викладацької діяльності.

Стаття 58. Обов'язки Голови і заступника Голови Люстраційного Комітету

1. Основними обов'язками Голови Комітету є наступні:

1) організувати, координувати, скеровувати та контролювати поточну діяльність Комітету в межах, визначених законом;

- 2) затверджувати організаційну структуру та штатний розпис Комітету;
- 3) призначати працівників Комітету у визначеному законом порядку;
- 4) порушувати дисциплінарні провадження щодо підпорядкованих йому працівників;
- 5) забезпечувати публікацію щорічних звітів про діяльність Комітету та висновків зовнішньої незалежної аудиторської перевірки діяльності Комітету на веб-порталі Комітету;
- 6) представляти Комітет у взаємовідносинах із будь-якими публічними та приватними установами та фізичними особами;
- 7) затверджувати план діяльності Комітету. План діяльності складається на щорічній основі із врахуванням висновків зовнішнього незалежного аудиту;
- 8) видавати внутрішні накази та інструкції;
- 9) виконувати інші обов'язки, передбачені законом.

2. Заступник Голови Комітету виконує обов'язки, передбачені цим Законом, та доручені йому Головою Комітету. Обов'язки передбачені пунктами 2 та 7 частини першої цієї статті можуть виконуватись виключно Головою Комітету.

Стаття 59. Відсторонення від посади

1. Затримання (взяття під варту) або відкриття кримінального провадження проти члена Комітету або люстраційного інспектора має наслідком його відсторонення від посади.

2. Протягом 24 годин після вжиття заходів, передбачених частиною першою цієї статті, прокурор або суддя повідомляють про таке рішення Кабінет Міністрів України, Комітет та Громадську раду.

3. Рішення про відсторонення з посади Голови, заступника Голови та члена Люстраційного комітету затверджується Кабінетом Міністрів України, а щодо інспекторів Комітету – Головою Комітету. Рішення про відсторонення доводиться до відома відстороненої особи.

4. У випадку відсторонення Голови або заступника Голови Комітету Кабінет Міністрів України призначає одного з членів Комітету тимчасово виконуючим обов'язки Голови або заступника Голови Люстраційного комітету. Таке тимчасове призначення припиняється автоматично після відновлення на посаді відстороненої особи або після призначення нової особи на відповідну посаду.

5. У випадку зняття звинувачень або припинення кримінального переслідування, а також у випадку постановлення виправдувального вироку та припинення кримінального провадження рішенням суду, яке набрало законної сили, особа відновлюється на посаді і за весь період відсторонення йому/їй виплачується заробітна плата.

Стаття 60. Зовнішній незалежний аудит

1. Оцінка якості управління Комітетом здійснюється на щорічній основі зовнішнім незалежним аудитом.

2. Фінансування аудиту, передбаченого частиною першою, здійснюється з бюджету Комітету. Обрання установи, яка здійснюватиме аудит, здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про державні закупівлі.

3. Висновки аудиту мають бути складені протягом перших трьох місяців року і мають обов'язково включати рекомендації щодо виконання управлінських обов'язків, ефективність організації, діяльності та комунікації, виконання обов'язків керівництвом Комітету, а також рекомендації щодо зменшення або збільшення, за необхідності, штату Комітету.

4. Протягом щонайбільше 5 днів після отримання звіту, Голова Комітету має надіслати його Кабінету Міністрів України та Громадській раді.

Стаття 61. Організаційні питання роботи Комітету

1. Поточні та капітальні витрати Люстраційного комітету повністю фінансуються за рахунок коштів державного бюджету. Проект бюджету Комітету складається Головою Комітету за погодженням з Міністром фінансів, та передається на розгляд Кабінету Міністрів України для включення у якості окремого розділу до проекту закону про державний бюджет. Обсяг асигнувань з державного бюджету на утримання Комітету, у тому числі розмір видатків на оплату праці його працівників щорічно встановлюється Верховною Радою України окремим рядком під час затвердження державного бюджету. Фінансування витрат на утримання Комітету відбувається шляхом перерахування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, на поточні бюджетні рахунки Комітету коштів загального фонду державного бюджету відповідно до нормативу перерахувань. Розмір цього нормативу встановлюється Верховною Радою України під час затвердження державного бюджету на черговий рік.

2. Гранична кількість працівників Комітету складає 350 осіб; ця кількість може бути збільшена законом про державний бюджет за пропозицією Голови Комітету.

3. Організаційна структура Комітету, завдання, обов'язки та відповідальність працівників Комітету визначається внутрішнім положенням

про організацію та функціонування, що затверджується постановою Люстраційного комітету

4. Заробітна плата та інші права працівників Комітету встановлюються Кабінетом Міністрів України відповідно до закону із врахуванням важливості, відповідальності, складності та ризикованості їх роботи, обмежень та правил щодо несумісності, передбачених законом, та з метою гарантування незалежності та автономності працівників відповідно до закону.

5. Працівники Комітету при виконанні службових обов'язків є представниками державної влади. Їх особисті і майнові права охороняються законом нарівні з працівниками правоохоронних органів.

6. Життя і здоров'я працівників Комітету, службові обов'язки яких полягають у безпосередньому виконанні функцій, визначених статтею 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», підлягають обов'язковому державному страхуванню за рахунок коштів державного бюджету на суму п'ятирічної заробітної плати за їх останньою посадою.

7. У разі заподіяння зазначеним особам у зв'язку з виконанням службових обов'язків каліцтва, поранення, контузії, травми, захворювання чи іншого стійкого ушкодження здоров'я, що виключає можливість продовження професійної діяльності, їм виплачується страхова сума у розмірі від річної до п'ятирічної заробітної плати за їх останньою посадою (залежно від ступеня втрати працездатності), а у разі загибелі (смерті) працівника внаслідок тілесного чи іншого ушкодження здоров'я, пов'язаного з виконанням службових обов'язків, сім'ї загиблого виплачується страхова сума у розмірі п'ятирічної заробітної плати за його останньою посадою.

8. Збитки, завдані знищенням або пошкодженням майна працівнику Антимонопольного комітету України чи працівнику територіального відділення або членам його сім'ї у зв'язку з виконанням ним службових обов'язків, відшкодовуються в установленому законом порядку в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

9. Порядок та умови обов'язкового державного страхування і перелік посад, які підлягають обов'язковому державному страхуванню, визначаються Кабінетом Міністрів України.

10. Посадові особи і відповідальні працівники Комітету мають службове посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника Комітету затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI. ГРОМАДСЬКА РАДА ЛЮСТРАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Стаття 62. Статус Громадської ради Люстраційного комітету

1. Контроль за діяльністю Люстраційного комітету здійснює Громадська рада Люстраційного комітету України. Повноваження Громадської ради визначаються цим Законом, порядок діяльності Громадської ради визначаються цим Законом та положенням про Громадську раду Люстраційного комітету України, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Громадська рада Люстраційного комітету складається з 21 члена Громадської ради.

3. Громадська рада є повноважною за умови обрання до її складу не менш як двох третин від її складу.

4. Строк повноважень Громадської ради складає 5 років. Повноваження Громадської ради припиняються в день першого засідання новообраної Громадської ради.

Стаття 63. Формування Громадської ради Люстраційного комітету

1. До складу Громадської ради можуть бути обрані представники громадських, релігійних, благодійних організацій, професійних спілок та їх об'єднань, творчих спілок, асоціацій, організацій роботодавців, недержавних засобів масової інформації та інших непідприємницьких товариств і установ, легалізованих відповідно до законодавства України (далі — інститути громадянського суспільства).

2. Склад Громадської ради формується на установчих зборах шляхом рейтингового голосування за кандидатури, внесені інститутами громадянського суспільства.

3. Для формування першого складу Громадської ради Кабінет Міністрів України утворює ініціативну групу з підготовки установчих зборів за участю інститутів громадянського суспільства.

4. Не пізніше ніж за 60 календарних днів до закінчення її повноважень Громадська рада утворює ініціативну робочу групу з підготовки установчих зборів для формування наступного складу ради.

5. Не пізніше ніж за 30 календарних днів до проведення установчих зборів Кабінет Міністрів України – щодо першого складу Громадської ради, або Люстраційний комітет України – щодо всіх наступних складів Ради, оприлюднює на своєму офіційному веб-порталі повідомлення про дату, час, місце, порядок проведення установчих зборів, порядок подання заяв для участі в установчих зборах, відомості про склад ініціативної групи та прізвище, ім'я, електронну адресу та номер телефону відповідальної особи.

6. Для участі в установчих зборах до ініціативної групи подається заява у довільній формі, підписана уповноваженою особою керівного органу інституту громадянського суспільства.

7. До заяви додаються:

(а) рішення керівника інституту громадянського суспільства, якщо інше не передбачено його установчими документами, про делегування представника для участі в установчих зборах, посвідчене печаткою (у разі наявності);

(б) біографічна довідка делегованого представника інституту громадянського суспільства;

(в) копії документів, що підтверджують легалізацію інституту громадянського суспільства;

(г) інформація про результати діяльності інституту громадянського суспільства протягом останніх двох років.

8. За 10 календарних днів до проведення установчих зборів приймання заяв для участі у них припиняється. На підставі поданих заяв ініціативна група складає список учасників установчих зборів, кандидатур до нового складу Громадської ради та у разі потреби уточнює місце проведення установчих зборів, про що Кабінет Міністрів України (щодо першого складу Громадської) або Люстраційний комітет України (щодо наступних складів Громадської ради) повідомляє на своєму офіційному веб-порталі.

9. Під час проведення установчих зборів з числа їх учасників обирається голова зборів, секретар, лічильна комісія, заслуховується інформація про результати діяльності попереднього складу Громадської ради.

10. Протокол установчих зборів, відомості про склад громадської ради орган оприлюднює на своєму офіційному веб-порталі та в інший прийнятний спосіб.

11. Кабінет Міністрів України затверджує склад Громадської ради на підставі протоколу установчих зборів.

Стаття 64. Членство у Громадській раді

1. Членство в Громадській раді є індивідуальним.

2. Повноваження члена Громадської ради припиняються в день припинення повноважень Громадської ради, до складу якої його було обрано.

3. Повноваження члена Громадської ради можуть бути припинені достроково у випадку:

- 1) систематичної відсутності члена громадської ради на її засіданнях без поважних причин (більше ніж два рази поспіль);
 - 2) повідомлення керівника інституту громадянського суспільства, якщо інше не передбачено його установчими документами, про відкликання свого представника та припинення його членства в Громадській раді;
 - 3) скасування державної реєстрації інституту громадянського суспільства, представника якого обрано до складу Громадської ради;
 - 4) неможливості члена Громадської ради брати участь у роботі громадської ради за станом здоров'я, визнання у судовому порядку члена громадської ради недієздатним або обмежено дієздатним;
 - 5) подання членом Громадської ради відповідної заяви.
4. Рішення про дострокове припинення повноважень члена Громадської ради приймаються більшістю від складу Громадської ради.
5. Члени Громадської ради здійснюють свої повноваження на громадських засадах і не отримують винагороди за свою роботу.

Стаття 65. Голова та заступник Голови Громадської ради

1. Громадську раду очолює голова, який обирається членами Громадської ради з її складу на її першому засіданні шляхом рейтингового голосування.
2. Голова Громадської ради має заступника, який обирається з числа членів Громадської ради шляхом рейтингового голосування.
3. Головою та заступником Голови Громадської ради не може бути обрано посадову або службову особу органу державної влади.
4. Повноваження Голови громадської ради можуть бути припинені за рішенням громадської ради у разі припинення його членства у раді, а також виникнення підстав, передбачених Положенням про Громадську раду.
5. Голова Громадської ради:
 - 1) організовує діяльність Громадської ради;
 - 2) скликає та організовує підготовку та проведення її засідань;
 - 3) підписує документи від імені Громадської ради;
 - 4) представляє Громадську раду у відносинах з органами державної влади;
 - 5) може брати участь у засіданнях колегії органу.

Стаття 66. Повноваження Громадської ради

1. Громадська рада відповідно до цього Закону:

- 1) погоджує рішення та інші акти Люстраційного комітету України у випадках, передбачених цим Законом;
- 2) встановлює факт невідповідності членів Люстраційного комітету України вимогам, передбаченим Стаття 54 цього Закону;
- 3) звертається із поданням до Кабінету Міністрів України про припинення повноважень членів Люстраційного комітету з підстав, визначених пунктами 3 і 4 частини 4 Стаття 53 цього Закону цього Закону;
- 4) призначає зі свого складу членів комісії для проведення конкурсного відбору люстраційних інспекторів;
- 5) організує, контролює проведення та затверджує результати конкурсного відбору люстраційних інспекторів;
- 6) здійснює аналіз висновку щорічного зовнішнього незалежного аудиту діяльності Люстраційного комітету та дає рекомендації щодо удосконалення роботи Комітету;
- 7) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом.

Стаття 67. Порядок роботи Громадської ради

1. Громадська рада не є постійно діючим органом.
2. Громадська рада здійснює свою роботу на відкритих засіданнях.
3. Засідання Громадської ради скликаються Головою Громадської ради. Засідання Громадської ради проводяться за ініціативою Голови Громадської ради або на вимогу не менше ніж 5 членів Громадської ради, а також на вимогу Голови Люстраційного комітету або не менш як 5 членів Люстраційного комітету.
4. Перше засідання новообраної Громадської ради проводиться протягом десяти робочих днів після затвердження Кабінетом Міністрів України складу новообраної Громадської ради.
5. Засідання Громадської ради є повноважним за умови присутності на ньому не менш як двох третин членів Громадської Ради.
6. Рішення Громадської ради з питань, передбачених пунктами 2 і 3 Стаття 66 цього Закону приймаються більшістю від складу Ради, рішення з решти питань приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради.

7. Засідання Громадської ради проводяться в приміщенні Люстраційного комітету.

8. Діяльність Громадської ради забезпечує адміністративний персонал Люстраційного комітету.

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набуває чинності з дня наступного за днем його опублікування, крім положень, які передбачають настання відповідальності у вигляді звільнення з посади за порушення другого і третього люстраційного критеріїв, які набувають чинності в день набуття чинності Закону України «Про створення Інституту національної пам'яті України».

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

2.1. У Законі України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2013 р., № 17, ст. 153):

Статтю 53 доповнити частиною другою такого змісту:

«Перебування на посаді судді несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої суддю рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.2. У Законі «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами):

Статтю 46 доповнити новою частиною такого змісту:

«Перебування на посаді прокурора або слідчого прокуратури несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої прокурора або слідчого прокуратури рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.3. У Законі «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами):

Статтю 17 доповнити новими частинами одинадцятою та дванадцятою такого змісту:

«Служба в міліції несумісна із зайняттям діяльністю, внаслідок якої працівника міліції рішенням Люстраційного комітету України включено до

списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки.

У випадку включення працівника міліції рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, така особа підлягає звільненню зі служби. Подання про звільнення такої особи зі служби вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

2.4. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490 із наступними змінами):

Статтю 12 доповнити новою частиною такого змісту:

«Перебування на посаді державного службовця несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої державного службовця рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.5. У Законі України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175 із наступними змінами):

Статтю 5 доповнити новою частиною такого змісту:

«Перебування на посаді в органі місцевого самоврядування несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої особу, яка обіймає посаду в органі місцевого самоврядування, рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.6. У Законі України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 30, ст. 409 із наступними змінами):

Статтю 14 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Служба в Державній кримінально-виконавчій службі несумісна із зайняттям діяльністю, внаслідок якої особу, яка є працівником Державної кримінально-виконавчої служби України, рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки.

У випадку включення працівника Державної кримінально-виконавчої служби України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, така особа підлягає звільненню зі служби. Подання про звільнення такої особи зі служби вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

У зв'язку з цим частини з четвертої по восьму вважати відповідно частинами п'ятою-дев'ятою.

2.7. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258 із наступними доповненнями):

Статтю 10 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Служба в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України несумісна із зайняттям діяльністю, внаслідок якої особу, яка є працівником Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки.

У випадку включення працівника Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, така особа підлягає звільненню зі служби. Подання про звільнення такої особи зі служби вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

У зв'язку з цим частини з п'ятою по дванадцяту вважати частинами шостою-тринадцятою.

2.8. У Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382 із наступними змінами):

Статтю 19 після частини восьмої доповнити частиною дев'ятою та десятою такого змісту:

«Служба в органах Служби безпеки України несумісна із зайняттям діяльністю, внаслідок якої особу, яка є співробітником Служби безпеки України, рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки.

У випадку включення співробітника органів Служби безпеки України рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, така особа підлягає звільненню зі служби. Подання про звільнення такої особи зі служби вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

У зв'язку з цими частини з дев'ятої по одинадцяту вважати відповідно частинами одинадцятою-тринадцятою.

2.9. У Законі України «Про Центральну виборчу комісію України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448 із наступними змінами):

1) Статтю 7 доповнити новою частиною восьмою такого змісту:

«Перебування на посаді члена Комісії несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої члена Комісії рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

2) У статті 30:

Частину четверту доповнити новим пунктом 11 такого змісту:

«Включення члена Центральної виборчої комісії рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

Після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

«Подання про дострокове припинення повноважень члена Комісії щодо Голови Комісії з підстави, передбаченої пунктом 11 частини четвертої, вноситься Головою Люстраційного комітету України Президенту України».

У зв'язку з цим частини з восьмої по дванадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою-тринадцятою.

2.10. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13, № 13-14, № 15-16, № 17, ст. 112 із наступними змінами):

1) Статтю 352 після пункту 352.3 доповнити новим пунктом 352.4 наступного змісту:

«Перебування на службі в податковій міліції несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої посадова чи службова особа податкової міліції рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

У зв'язку з цим вважати пункт 352.4 пунктом 352.5.

2) Статтю 354 доповнити новим пунктом 354.8 наступного змісту:

«У випадку включення посадової чи службової особи податкової міліції рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, така особа підлягає звільненню зі служби. Подання про звільнення такої особи зі служби вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

2.11. У Кодексі Цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458 із наступними змінами):

1) Статтю 101 доповнити новою частиною такого змісту:

«Перебування на службі цивільного захисту несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої особу рядового або начальницького складу служби цивільного захисту рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2) У статті 106:

Частину другу після пункту 8 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«у зв'язку із включенням особи рядового або начальницького складу служби цивільного захисту рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

У зв'язку з цим пункти 9-12 вважати відповідно пунктами 10-13.

Доповнити новою частиною такого змісту:

«Подання про звільнення особи зі служби цивільного захисту з підстави, передбаченої пунктом 9 частини другої цієї статті вноситься Головою Люстраційного комітету України органу, який призначив (обрав) таку особу на посаду».

2.12. У Законі України «Про дипломатичну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 29 із наступними змінами):

Статтю 31 доповнити новою частиною такого змісту:

«Перебування на дипломатичній службі несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої працівника дипломатичної служби рішенням Люстраційного комітету України включено до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.13. У Законі України «Про Вищу раду юстиції» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 25, ст. 146 із наступними змінами):

1) у статті 33:

Після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Вища рада юстиції приймає до реагування рішення Люстраційного комітету України про включення суддів і прокурорів до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

У зв'язку із цим частину другу вважати частиною третьою.

Частину третю доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

«про внесення подання про звільнення з посади судді або прокурора, включеного Люстраційним комітетом України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

2) у статті 34:

Після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Люстраційний комітет України звертається до Вищої ради юстиції із вимогою про прийняття до реагування рішення Люстраційного комітету України про включення судді або прокурора до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

У зв'язку із цим частину другу вважати частиною третьою;

3) Статтю 35 доповнити новою частиною такого змісту:

«Вища рада юстиції за зверненням Люстраційного комітету України вносить подання про звільнення з посади судді, включеного Люстраційним комітетом України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, без окремого розгляду цього питання».

4) Статтю 36 доповнити новою частиною такого змісту:

«Вища рада юстиції за зверненням Люстраційного комітету України вносить подання про звільнення з посади прокурора, включеного Люстраційним комітетом України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки, без окремого розгляду цього питання».

2.14. У Законі України «Про Антимонопольний комітет України» (Відомості Верховної Ради України, 1993р., № 50, ст. 472 із наступними змінами):

1) У статті 9 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Голова Антимонопольного комітету України звільняється з посади Президентом України за поданням Голови Люстраційного комітету України у зв'язку із включенням Голови Антимонопольного комітету України рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

2) У статті 11 після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«Перебування на посаді державного уповноваженого несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої така особа рішенням Люстраційного комітету України включена до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

3) У статті 18:

Абзац другий доповнити новим пунктом такого змісту:

«у зв'язку із включенням рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.15. У Законі України «Про державне регулювання ринку фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

У статті 6:

1) Після абзацу шістнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Перебування на посаді Голови або члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої така особа рішенням Люстраційного комітету України включена до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

2) Після абзацу вісімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Голова або член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку звільняється з посади Президентом України за поданням Голови Люстраційного комітету України у зв'язку із включенням Голови або члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки».

2.16. У Законі України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

1) Частину першу статті 39 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Перебування на посаді керівника вищого навчального закладу державної або комунальної форми власності третього або четвертого рівня акредитації несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої така особа рішенням Люстраційного комітету України включена до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

2) Частину першу статті 39 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Власник (власники) вищого навчального закладу державної або комунальної форми власності третього або четвертого рівня акредитації або уповноважений ним (ними) орган (особа) звільняє керівника такого вищого навчального закладу у зв'язку із включенням такої особи рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки за поданням Голови Люстраційного комітету України»;

3) Частину другу статті 39 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Перебування на посаді керівника вищого навчального закладу державної або комунальної форми власності першого або другого рівня акредитації несумісне із зайняттям діяльністю, внаслідок якої така особа рішенням Люстраційного комітету України включена до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки»;

4) Частину другу статті 39 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Власник (власники) вищого навчального закладу державної або комунальної форми власності першого або другого рівня акредитації або уповноважений ним (ними) орган (особа) звільняє керівника такого вищого

навчального закладу у зв'язку із включенням такої особи рішенням Люстраційного комітету України до списку суб'єктів люстрації, що підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки за поданням Голови Люстраційного комітету України».

2.17. У Цивільному процесуальному кодексі України (ВВР, 2004 р., № 40-41, 42, ст.492 із наступними змінами):

1) У статті 234:

Частину першу викласти в новій редакції такого змісту:

«Окреме провадження - це вид неპозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав та інтересів особи або створення умов здійснення нею спеціальних повноважень або особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав.»

Частину другу доповнити новим пунктом дванадцять такого змісту:

«надання дозволу відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні»».

2) Доповнити розділ IV «Окреме провадження» новою главою такого змісту:

«Глава 13. РОЗГЛЯД СУДОМ СПРАВ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЛЮСТРАЦІЮ В УКРАЇНІ»

Стаття 290¹. Підсудність

1. Заява про надання дозволу відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні» подається до апеляційного суду за місцезнаходженням приміщення, щодо якого запитується дозвіл.

Стаття 290². Зміст заяви

1. У заяві до суду про надання дозволу відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні» має бути зазначено:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я посадової особи (члена або інспектора) Люстраційного комітету України, яка звертається із заявою, а також ім'я представника заявника, якщо Люстраційний комітет України делегує повноваження з представництва його інтересів під час розгляду заяви у суді представнику;

3) ім'я суб'єкту люстрації, щодо якого проводиться люстраційна перевірка або люстраційне провадження, його посада і місце проживання;

4) посилання на рішення Люстраційного комітету України про початок люстраційної перевірки щодо суб'єкту люстрації;

4) адреса приміщення, щодо якого запитується дозвіл;

5) мета надання дозволу і виклад обставин, які дають заявнику підстави вважати, що задекларована суб'єктом люстрації інформація не є достатньою для досягнення цієї мети.

2. Якщо суб'єкт люстрації, щодо якого здійснюється люстраційна перевірка або люстраційне провадження, не є власником приміщення, то у заяві до суду також зазначається:

1) ім'я власника приміщення - фізичної особи;

2) обставини, на які посилається заявник для встановлення передбаченого Законом України «Про люстрацію в Україні» зв'язку між суб'єктом люстрації і власником приміщення.

Стаття 290³. Розгляд справи

1. Справа про надання дозволів відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні», розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у відкритому судовому засіданні з повідомленням заявника, суб'єкту люстрації і власника приміщення, якщо власником приміщення є особа інша ніж суб'єкт люстрації.

2. Неявка в судове засідання без поважних причин заявника, суб'єкту люстрації або власника приміщення чи їх представників не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав їхню участь обов'язковою.

Стаття 290⁴. Рішення суду

1. У рішенні суду про надання дозволу відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні» зазначаються:

1) найменування заявника, його місцезнаходження;

2) ім'я суб'єкту люстрації, його посада і місце проживання;

3) адреса приміщення, щодо якого запитується дозвіл;

4) ім'я власника приміщення, щодо якого запитується дозвіл;

5) стислий виклад обставин, якими заявник обґрунтовує необхідність надання дозволу.

2. Суд ухвалює рішення про відмову в задоволенні заяви, якщо суд прийде до висновку про:

1) відсутність передбаченого Законом України «Про люстрацію в Україні» зв'язку між суб'єктом люстрації і власником приміщення, щодо якого запитується дозвіл, або

2) недоведеність обставин, на які посилається заявник в обґрунтування поданої заяви; або

3) відсутність у заявника передбачених законом «Про люстрацію в Україні» повноважень для звернення до суду.

3. Рішення суду про надання дозволу на огляд приміщень надає члену або інспектору Люстраційного комітету України право доступу до приміщення, зазначеного у дозволі, протягом шести місяців з дня проголошення рішення. Суб'єкт люстрації і власник приміщення повинні бути попереджені про дату і час огляду приміщення принаймні за 24 години. Відсутність суб'єкту люстрації або власника приміщення у приміщення під час огляду не може бути підставою для перенесення огляду на іншу дату, за умови що вони були завчасно попереджені про дату і час проведення огляду. Попередження вважається врученим також і у тому разі, якщо воно було надіслано за зареєстрованим місцезнаходженням особи, і при цьому час, необхідний для завчасного попередження, відраховується починаючи із четвертого календарного дня після дати надіслання попередження.

У разі необхідності для участі в огляді приміщення за його місцезнаходженням можуть бути залучені працівники правоохоронних органів, експерти, спеціалісти і представники громадськості, а також може бути здійснено фотографування, звуко- і відеозапис. Про огляд приміщення складається протокол, що підписується всіма особами, які беруть участь в огляді. Якщо суб'єкт люстрації або власник приміщення відмовляються підписати протокол, про це має бути зазначено у протоколі. Особи, які беруть участь в огляді приміщення, мають право робити свої зауваження щодо протоколу огляду.

4. Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню з урахуванням обмежень, передбачених частиною 3 цієї статті. Копію рішення суд направляє заявнику, суб'єкту люстрації і власнику приміщення (якщо ним є особа інша, ніж суб'єкт люстрації). Заявник, суб'єкт люстрації або власник приміщення мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до Вищого спеціалізованого суду України, як остаточної судової інстанції. Оскарження рішення не зупиняє його виконання.»

2.18. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради, 2001 р., № 5-6, ст. 30 з наступними змінами):

У статті 62:

1) Частину першу доповнити новим пунктом восьмим такого змісту:

«Люстраційному комітету України – на його запит щодо операцій та залишків на рахунках (в тому числі, рахунках в цінних паперах, металевих рахунках тощо) суб'єктів люстрації і членів їх сімей згідно з законодавством про люстрацію»;

2) Частину дванадцяту викласти в новій редакції:

«Положення частин другої та четвертої цієї статті не поширюються на випадки надання:

(а) спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу інформації про фінансові операції у випадках, передбачених законом;

(б) органам доходів і зборів – інформації про відкриття (закриття) рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України; та

(в) Люстраційному комітету України – інформації щодо рахунків у національній та іноземній валюті, на рахунках у цінних паперах, на металевих рахунках суб'єктів люстрації і членів їх сімей, а також щодо операцій на рахунках у національній і іноземній валюті суб'єктів люстрації і членів їх сімей відповідно до статті 35 Закону України «Про люстрацію в Україні».

2.19. У Законі України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (ВВР, 2001 р., № 47, ст. 251):

1) Частину третю статті 7 викласти в новій редакції такого змісту:

«Проведення незалежної оцінки майна є обов'язковим у випадках застави державного та комунального майна, відчуження державного та комунального майна способами, що не передбачають конкуренцію покупців у процесі продажу, або у разі продажу одному покупцю, визначення збитків або розміру відшкодування, під час вирішення спорів, декларування майна відповідно до вимог Закону «Про люстрацію в Україні» та в інших випадках, визначених законодавством або за згодою сторін.»

2) Частину другу статті 16 після слів «з'ясування факту порушення оцінювачем обмежень, встановлених статтею 8 цього Закону» доповнити такими словами:

«прийняття посадовою особою Люстраційного комітету України за наслідками контрольної оцінки майна рішення про визнання неякісною проведеної оцінювачем оцінки майна, на яку посилався суб'єкт люстрації в люстраційній декларації».

- 3) Частину першу статті 20 після пункту третього доповнити новим пунктом такого змісту:

«прийняття посадовою особою Люстраційного комітету України за наслідками контрольної оцінки майна рішення про визнання неякісною проведеної оцінювачами, які працюють у штатному складі суб'єкта оціночної діяльності, оцінки майна, на яку посилався суб'єкт люстрації в люстраційній декларації».

2.20. У Законі України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" (ВВР, 1994 р., № 11, ст. 50 із наступними змінами):

1) В абзаці другому пункту першого статті 2 після слів "Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку" доповнити словами "інспектори і члени Люстраційного комітету України";

2) Після підпункту "а" абзацу другого пункту першого статті 2 доповнити новим підпунктом такого змісту:

"здійсненні люстраційних перевірок і люстраційних проваджень".

У зв'язку з цим підпункти "б"- "є" вважати підпунктами "в"- "ж" відповідно.

2.21. У Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради, 2011 р., № 40, ст. 404 з наступними змінами) статтю 11 викласти в новій редакції:

«Стаття 11. Спеціальна і люстраційна перевірки щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування

1. Спеціальній перевірці підлягають відомості про особу, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів), зокрема щодо:

1) притягнення особи до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, наявності судимості, її зняття, погашення;

2) факту, що особа піддана, піддавалася раніше адміністративним стягненням за корупційні правопорушення;

3) стану здоров'я, освіти, наявності наукового ступеня, вченого звання, підвищення кваліфікації;

4) факту включення особи до списку осіб, які підлягають звільненню за наслідками люстраційної перевірки відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні» (другий люстраційний список);

5) факту включення особи до списку осіб, які не допускаються до зайняття посади за наслідками люстраційної перевірки відповідно до Закону України «Про люстрацію в Україні» (третій люстраційний список).

2. Люстраційній перевірці підлягають відомості про особу, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в частинах другій і третій статті 3 Закону України «Про люстрацію в Україні», зокрема, щодо достовірності і повноти відомостей, зазначених у люстраційній декларації, поданій на підставі вимог Закону України «Про люстрацію в Україні», а також відповідності цих відомостей вимогам, передбаченим Законом України «Про люстрацію в Україні».

3. Спеціальна перевірка не проводиться щодо кандидата на посаду, який перебуває на посаді в державному органі, органі місцевого самоврядування та призначається в порядку переведення на посаду в іншому державному органі, органі місцевого самоврядування.

Кандидат на посаду, стосовно якого спеціальна або люстраційна перевірка вже проводилася, при призначенні, переведенні на посаду до іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, повідомляє про це відповідний орган, який в установленому порядку запитує інформацію щодо результатів цих перевірок. У разі якщо остання люстраційна перевірка здійснювалася щодо періоду декларування, який закінчився більше ніж три роки тому, рахуючи від дати запиту, відповідний орган вимагає від кандидата на відповідну посаду подачі нової люстраційної декларації.

4. Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) органу державної влади, органу місцевого самоврядування, на зайняття посади в якому претендує особа, крім випадків, установлених законом.

До проведення спеціальної перевірки залучаються спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, а в разі потреби - інші центральні органи виконавчої влади.

5. Спеціальна перевірка проводиться за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади у строк, що не перевищує п'ятнадцяти календарних днів з дня надання згоди на проведення спеціальної перевірки. У разі ненадання особою такої згоди питання щодо призначення її на посаду не розглядається.

6. Після одержання письмової згоди особи, яка претендує на зайняття посади, на проведення спеціальної перевірки орган, на посаду в якому претендує особа, не пізніше наступного дня надсилає до відповідних органів

державної влади, до компетенції яких належить проведення спеціальної перевірки відомостей, передбачених у частині другій цієї статті, запит про перевірку відомостей щодо особи, яка претендує на зайняття відповідної посади. Запит підписує керівник органу, на посаду в якому претендує особа, а в разі його відсутності - особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків. До запиту додаються копії документів, зазначених у частині 10 цієї статті.

Інформація про результати спеціальної перевірки, підписана керівником органу, що здійснював перевірку, а в разі його відсутності - особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника органу відповідно до розподілу функціональних обов'язків, подається до органу, який надіслав відповідний запит, у семиденний строк з дати надходження запиту.

Орган, на посаду в якому претендує особа, на підставі одержаної інформації готує довідку про результати спеціальної перевірки.

Особа, щодо яких проведена спеціальна перевірка, мають право на ознайомлення з довідкою про результати спеціальної перевірки та в разі незгоди з результатами перевірки можуть подавати зазначеним органам свої зауваження у письмовій формі.

7. Порядок проведення спеціальної перевірки затверджується Президентом України.

8. Люстраційна перевірка здійснюється в порядку і в строки, передбачені Законом України «Про люстрацію в Україні».

9. Для проведення спеціальної перевірки особа, яка претендує на зайняття посади, подає до відповідного органу:

- 1) письмову згоду на проведення спеціальної перевірки;
- 2) автобіографію;
- 3) копію документа, який посвідчує особу;
- 4) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;
- 5) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України;
- 6) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 7) довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності).

Для проведення люстраційної перевірки особа, яка претендує на зайняття посади, подає люстраційну декларацію до Люстраційного комітету України в порядку, передбаченому Законом України «Про люстрацію в Україні».

10. У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту розбіжностей у поданій претендентом на посаду автобіографії посадовою особою (органом), яка (який) проводить спеціальну перевірку, надається можливість претенденту на посаду протягом п'яти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом та/або виправити таку розбіжність.

У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки відомостей про претендента на посаду, які не відповідають встановленим законодавством вимогам для зайняття посади, а також у разі включення особи за результатами люстраційної перевірки до списку суб'єктів люстрації, на яких поширюється тимчасова заборона на зайняття посад у державному апараті (третій люстраційний список) посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, відмовляє претенденту (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів) у призначенні (обранні) на посаду.

У разі встановлення за результатами спеціальної і люстраційної перевірок та розгляду вищезазначених пояснень претендента на посаду факту подання ним підроблених документів або неправдивих відомостей, посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, повідомляє протягом трьох робочих днів про виявлений факт правоохоронні органи та відмовляє претенденту (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів) у призначенні (обранні) на посаду.

11. Рішення про відмову у призначенні (обранні) на посаду може бути оскаржено до суду. У разі якщо рішення про відмову у призначенні (обранні) на посаду мотивовано включенням особи до списку суб'єктів люстрації, на яких поширюється тимчасова заборона на зайняття посад у державному апараті (третій люстраційний список), таке рішення оскаржується в порядку, передбаченому Законом України «Про люстрацію в Україні».

12. Інформація про результати спеціальної перевірки та документи щодо її проведення є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю. Такі документи зберігаються в порядку, встановленому відповідно до закону. Статус інформації про результати люстраційної перевірки та документів щодо її проведення визначається Законом України «Про люстрацію в Україні».

3. До приведення законодавства України у відповідність з цим Законом законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

О.В. Турчинов